

(ילקוט שמעוני, בראשית)

מסויו העולם עד סופו.
 ומאוצר רוחות מביא אותו - רוחו הולך
 דומה לשל זה, וענני כבוד למעלה הימנו
 רמותו של זה דומה לזה ואין רוחו של זה
 ויש - בו כמש מאות אלף טעמים, ואין
 הסיים באמצע ונפשו מבסה כל - גן-עדן.
 מלאכי - השרת מנמרים בקול ואם, ואין
 בשמים. בכל - זיוה יש - בו ששים רבוא
 בכל - זיוהו, המלאן שבתם מפלת - עצי
 ויש בגן - עדר שמנים רבוא מיני אילנות

(בראשית)

ויש לו רוח רבוא מיני אילנות וזו רוחו
 יחיה על הארץ ויש לו רוח רבוא מיני אילנות
 ויש לו רוח רבוא מיני אילנות ויש לו רוח רבוא מיני אילנות

עץ

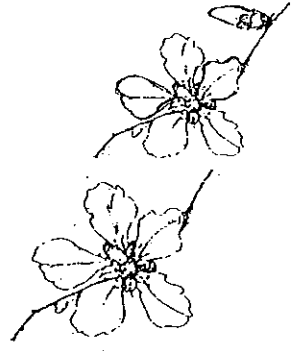
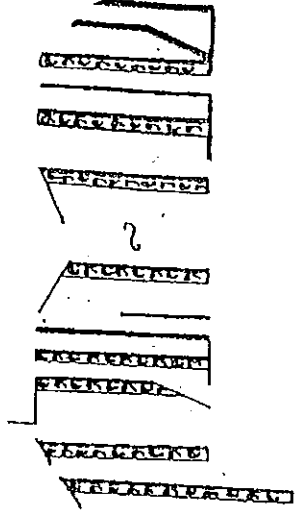
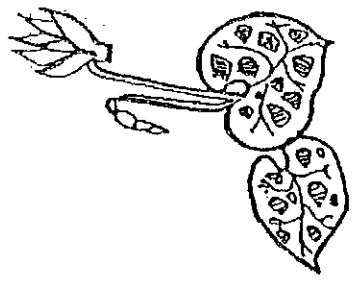
אוצר חיים

NO. 014

@06/96 6008

008 G.I 009 0009

ישנם ימים כאלה, שהטבע מאיר בהם את פניו ומצהיל גם נפש עייפה.
 בוקרו של יום סגירת עליון שבט היה אחד מימים קסומים אלה. גשמי הלילה רחצו הכל, צמרות העצים
 נחפפו מהאבק שכיסה אותם והשבילים הרטובים הביקו באור השמש הנעימה שהגיחה מבין העננים.
 הטבע, שהתבלבל מהחורף שלא ממש הגיע, הפריח את פרחי החורף ופרחי האביב גם יחד למרבד צבעוני,
 שריחו משכר. פריחת השקד ורקפות לבנות וורודות לצד אודם כלניות וצהוב עז של סביונים וקידה
 שעירה. ים שצבעו כחול עמוק מתחרה במגוון צבעי הירוק שבהרים והאוויר צלול וקריר.
 בעל כורחך, אתה מצטחק מול היפעה ומתמלא חיונה.

כמה קל לשכוח ביזם שכזה את המלחמה שחלפה, את הבחירות שעדיין לא נודע סופן ואת צרות היום יום.
 הדברים שנכתבו רק אתמול לעמוד זה ממש ועסקו בחוקים ובמשפטים שניתנו לנו מידי שמיים בפרשות
 "יתרו" ו"משפטים" לעומת אלה שנקבעו בידי מחוקקים בשר ודם, נראים פתאום לא מתאימים ונגננים
 לטובת שיר ההלל ליפי הבריאה.
 שער העלון משתנה, בהחלטה של רגע. מותר על אקטואליה מקומית, על קריאה אמצעה לברור אלו
 מהתקנות שקבענו לעצמנו ערוך תקפות ואלו מהן ניתן להגמיש ולשנות ועל הצורך בהידברות ובהסכמות.
 באלה עוד נעסוק בודאי רבות.

אבל כרגע, זהו גיליון חודש שבט בו חל חג האילנות, וכשמסביב יפה כל כך -
 גם עמוד זה שמח ואופטימי.

איוב / חג

שכחתי תכוסים רחוקים
 אם דגתי, לא נצטף כדלתי?
 הוא כוון טרע ופיו, יטוקטו
 ולוואו: ארסאו יארטו
 מה יווי - השקטה - יארטו
 אק ארצ ארצ מוסארטו?
 את אער פו ארתי מסתו?
 הארעו? האער קק פארט?
 הארתוק מסולפיו? או אלו...
 או אלו אתרצה אק פארט,
 רק הפארט... פארט ודו!

קריאה נעימה

נירה נפסי
 מערכת "בניר"

סביבה וקיימות בראי היהדות

הרב רונן לוביץ

קיימות מהי?

"כל הציבור מוזמן לכנס לכל הגילאים בנושא הקיימות", כך בישרה מודעת ענק זוהרת שהיתה תלויה במשך כשבועיים על לוח המודעות שליד הצרכניה. גבות הורמו, אפים התעקמו, פיות נפערו בתמיחה, וכיוון ששמי התנוסס במודעה כדובר באותה התכנסות, הופנו אל השאלות: "מה זה הדבר הזה? על מה מדובר? למה לא שמים ניקוד במודעה?" עלון חודש שבט מהווה הזדמנות הולמת להחזקת קמעא ולפרט את התשובה.

עד לפני כמה עשורים המינוח הלשוני במה שנוגע לעולם בו אנו חיים התמקד במושגים: "טבע" ו"שמירת טבע". בשלב מסוים התחולל מעבר לשוני ממונחים של "טבע" ו"שמירת טבע" להחזקת ב"סביבה" וב"איכות הסביבה", ומעבר זה סימן תפנית משמעותית. בעבר המוקד הבלעדי של גופים להגנת טבע היה שמירה על חי וצומח, על ערכי נוף, וחבלי ארץ פתוחים. לפי התפיסה שרווחה אז, ישנו מאבק בין צרכי האדם לבין ערכי הטבע. פעיל אמריקאי מסוים הגדיר זאת בשתיגות: "מלחמת העולם השלישית היא הקרב בין האדם לבין הטבע. הבשורה הרעה היא: אנחנו מנצחים".

הגישה היתה שהניצחון לגיטמי, והאדם רק צריך לשים לב לא להגזים בחגיגת ניצחוננו על הטבע. המעבר למושג הסביבה שיקף את ההבנה שהחברה המודרנית המתועשת לא רק פוגעת בטבע (דומם, צומח וחי) במאמציה לדאוג לצרכי האנושות, אלא גם פוגעת בעצמה ובחבריה: אנחנו, בני האדם. בעיות של בריאות הציבור שנגרמות מזיהומים באוויר, במים ובקרקע, כמויות אדירות של פסולת בכלל ופסולת רעילה בפרט וכ"ו".

לפני שנים אחדות התחדש המינוח הלשוני במושג קיימות. מושג זה, שהוא תרגום מהמילה האנגלית sustainability מתבסס על ההבנה שתופעות הנטק הסביבתי וולדול המשאבים הנחוצים להמשך קיומנו, פוגעים בראש ובראשונה בבני אדם. תופעות גלובליות דוגמת החור באוזון והתחממות כדור הארץ, שנגרמות בעיקר מהרגלי צריכה של בני האדם, פוגעות בעולם כולו, כולל בנו, בני האדם. ניתן היה להישאר אדישים לנוכח גורלם של מאות מינים של בעלי חיים שהולכים ונכחדים, באזורים שונים של כדור הארץ, רובם רחוקים מהעין ורחוקים מהלב, אולם אי אפשר להישאר אדישים לנוכח התרבות המקרים של סרטן, אסתמה, והרעלות למיניהם, מחסור במים וסחף קרקעות. מחקר הערכה רחב היקף של האו"ם על מצב המערכות האקולוגיות של כדור הארץ מצא כי שני שלישי מהשירותים שהטבע מעניק לאנושות נמצאים במצב של התדרדרות.

די אם נזכיר את משבר המים שאנו נחשפים לו במלוא הזאגה בחורף שחון זה. לפני עשר שנים אמר מיוזענו קופי ענאו, מזכ"ל האו"ם לשעבר: "צריכת המים המתוקים גדלה פי שישה בין השנים 1900 ל-1995 - יותר מפי שניים מקצב הגידול של האוכלוסייה האנושית. כבר היום כשליש מאוכלוסיית העולם חיה במדינות שבהן יש עקת מים, כלומר מדינות שבהן הצריכה עולה ב-10% על יכולת ההספקה. אם ימשכו המגמות הנוכחיות, עד לשנת 2025, שניים מכל שלושה אנשים על פני כדור הארץ יחיו בעקת מים". ואכן הבעיה הולכת ומחריפה. בממוצע עולמי, החברה האנושית צורכת

מדי שנה קצת יותר מ-10% מכמות המים המתוקים המתחדשים ממשקעים. באזורים צחיחים, כמו אגן הים התיכון וצפון אפריקה, האוכלוסייה האנושית משתמשת מדי שנה ב-120% ממשאבי המים המתחדשים. באזורים האלה ההפרש בין משאבי המים המתחדשים לבין כמות המים הנצרכת מתקבל משאיבה של מי תהום בקצב העולה על קצב התחדשותם. אי לכך, צפוי בעתיד מחסור במים באזורים רבים בעולם, דבר שיגביל את הפיתוח הכלכלי ויעיק על רווחת האדם. אי אפשר לשבת עוד בחיבוק ידיים. המשבר איננו עוד תיאוריה, הוא מציאות.

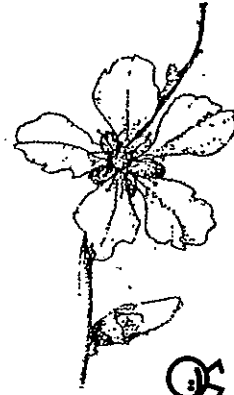
וכאן נכנס לתמונה המושג קיימות. תפיסת הקיימות מפנה את תשומת ליבנו לכך שאם בעבר מוצרי הצריכה היו במחסור ואילו הטבע היה שופע, הרי שהמהפכה התעשייתית וההתקדמות הטכנולוגית והמדעית הפכו את היוצרות. כיום אנו חיים בעידן של עודף עצום של מוצרי צריכה ואילו הטבע הולך ונעלם. האתגר הכלכלי הפסיק להיות כיצד לייצר מספיק דברים לאנשים וכעת האתגר הוא כיצד לשכנע אותם לקנות את כל מה שמייצרים. והייצור הזה אינו נטול מחירים. בעוד כולנו שמחים לקנות מוצרים בזול, הרי אנו על פי רוב עיוורים למחיר היקר לבריאות האדם והסביבה של תהליך היצור הזול ולשכר הרעב של רבים מפועלי הייצור.

תפיסת הקיימות אומרת שהאתגר כיום צריך להיות כיצד לייצר את מה שבאמת נמצא במחסור, וכיצד לשמר את מה שקיים. החברה המודרנית חיה בתקופה העושר והשפע הגדולה ביותר בהיסטוריה, אולם בה בעת מתים בעולם מרעב עשרים וארבעה אלף ילדים מדי יום, ומאות מיליונים הולכים לישון רעבים. אנו חיים באוברדופט על חשבון הדורות הבאים. כל שנה האנושות צורכת את מה שלוקח לטבע לייצר לפחות שנה וחודשיים, ולכן אי אפשר להמשיך בשיטת ה"עסקים כרגיל", ולאחזין ש"היה בסדר". תפיסת הקיימות שואפת לכך שמתוך המשבר הסביבתי והאילוצים שהוא מציב בפני האנושות, תתפתח מגמה לשנות כיוונים, ולפתח סגנון חיים שערכים של שימור והירות, התחשבות והוגנות יהיו נר לרגליו.

בין קיימות ליהדות

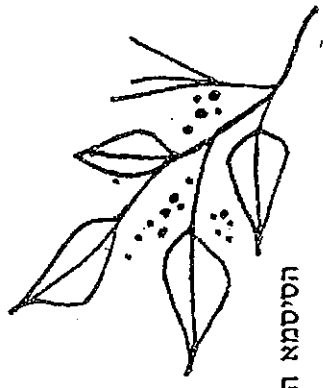
ישנן שתי גישות של התייחסות לזיקה בין יהדות וענייני הסביבה. הגישה האחת טוענת שהיהדות קמה לכל התנועות הסביבתיות, והיא "רוקת" מעצם טבעה. גישה זו מסתמכת על מקורות שונים של הלכה ואגדה ומציגה אותם כמקורות סביבתיים אותנטיים. מנגד, יש מי שסבורים שהתנועה הסביבתית היא כל כולה קיצונית במסירה, מאמינה שערכם של בעלי חיים אינו נופל מערך האדם, סוגדת לטבע ושמה את ערכיו מעל לצרכי האדם.

דעתי האישית היא שהגישה האחרונה טועה בהבנת הפעילות הסביבתית, ואילו הראשונה טועה בהבנת הדת היהודית. מחד גיסא, מקורות היהדות לא התכוונו להיות בעיקרם תגובה לבעיות סביבתיות דוגמת אלו איתן אנו מתמודדים כיום, ומאיץ התנועות הסביבתיות אינו התגלמות של דת פאנאנית חדשה הסוגדת לטבע. האמת בעיני היא שהפעילות הסביבתית משתלבת יפה עם ערכי יסוד, עם מצוות ועם מקורות שביהדות, ויש צורך והצדקה להפנות את תשומת הלב למשמעויות הרלבנטיות הגלומות באלה כדי ליצור מפגש פורה ביניהם.

עמוד

הסיסמא השולטת בתפיסת הקיימות הלכה למעשה היא: "חשוב גלובלית, פעל מקומית".
 סיסמא זו קוראת לכל אדם, להגביל את הצריכה, לצמצם את השימוש בחומרים כימיים ובחומרים
 בלתי מתכלים דוגמת כלים חד-פעמיים ומוצרי נילון, לצמצם את השימוש בכלי דרכ פרטיים,
 להשתדל למחור ולצמצם את כמות האשפה, למנוע בזבז של מים וחשמל ועוד. פעולות אלה
 משתלבות היטב במחשבה היהודית שמאז ומעולם שמה דגש על כך שתיקון הבעיות הגלובליות עובר
 דרך המעשים הפרטיים של כל יחיד. היהדות הדגישה תמיד שתתיקון החברה דורש את תיקון המידות
 של הפרט. התפיסה היהודית מאז ומעולם היתה שהאדם צריך למצוא את סיפוקו בעניינים שברוח
 ולא בצבירת נכסי חומר וטיפוחם. הדרשה להיות גיבור הכובש את יצרו, ולהיזהר מהשתתה, אלה
 ורכיבים אחרים הם ערכים שניתנו מול אתגרים ובעיות אחרים, אך הם מתאימים ביותר גם לאתגרים
 ולבעיות איתם אנו מתמודדים כיום.

על מנת שלא להאריך בשלל מקורות אסתפק בדוגמה יפה אחת הממחישה את הקרבה בין
 מצוות היהדות ועקרונות הקיימות, והיא מצוות השבת. בחו"ל וגם בארץ נעשים מאמצים כבירים על
 מנת לגרום לאנשים לנסוע פחות במכוניות, או לקנות פחות, וזאת על ידי השבתת הרכב ליום אחד או
 יוזמה הנקראת: Buy Nothing Day, יום ללא קניות. יהודים שומרי שבת מקיימים זאת כל השנים
 בלי צורך בקמפיין מתוקשר ומסובך, וזאת לא פעם בשנה, אלא מידי שבוע. דר' גרמי בנשטיין, סמנכ"ל
 מרכז השל לסביבה הציע שכל שומרי השבת ישימו מדבקה על פגוש המכונית שבה כתוב: "האוטו הזה
 לא מזהם יום בשבוע".

מעניין להיווכח שהוגים אחדים תיארו את מעלתה של השבת כבר לפני שנים רבות ברוח
 מושיג הקיימות העכשוויים. רש"ר הירש (1808-1888) בספרו "חורב" כותב שעם בריאת העולם נוצרה
 בעיה: "איך יבטיחו את העולם מפני האדם כך שלא יסתכל בעולם שנמסר לו לניהולו – כברכושו,
 שבגין כוחו לשלוט על הדברים שסביבו לא יחוש את עצמו בעליו, ושלא יעשה כן תוך שרירות לב
 אנושי? לכן הכתיר ה' את פועלו ע"י השבת שהוא היום הראשון של פעילות האדם, וקבעו לברכה
 ולקדושה החוזרות תמיד".

הפסיכולוג היהודי אריך פרום (1900-1980) מדבר בספרו "השפה שנשכחה" על היחס בין
 עבודה ומנוחה, ובתוך כך הוא כותב: "העבודה, גם אם יוצרת היא וגם אם הורסת, הריהי התערבות
 מצד האדם בעולם הפיסי. המנוחה היא מצב של איזון בין האדם לטבע. אסור לו לאדם לנגוע בטבע,
 לשנותו בכל דרך שהיא, לא לבנות ולא להרוס דבר; השינוי הקטן ביותר שיעשה האדם בתהליך
 הטבעי כמוחו כפגיעה באיזון. השבת היא יום השלום בין האדם לטבע; עבודה מסוג כלשהו היא
 סתירתו של אותו איזון עדין בין האדם לטבע. השבת מסמלת את האחדות המושלמת בין האדם לטבע
 ובין האדם לחברו. על ידי הימנעות מעבודה דהיינו הימנעות מתהליך של שינוי הטבע והחברה –
 משחרר עצמו האדם מכבלי הטבע והזמן, אם כי רק ליום אחד בשבוע. היחס בין האדם והטבע והאדם
 לזולתו הוא יחס של הרמוניה, של שלום ואי התערבות. העבודה מסמלת קונפליקט והעדר הרמוניה;
 המנוחה היא ביטוי של אצילות".

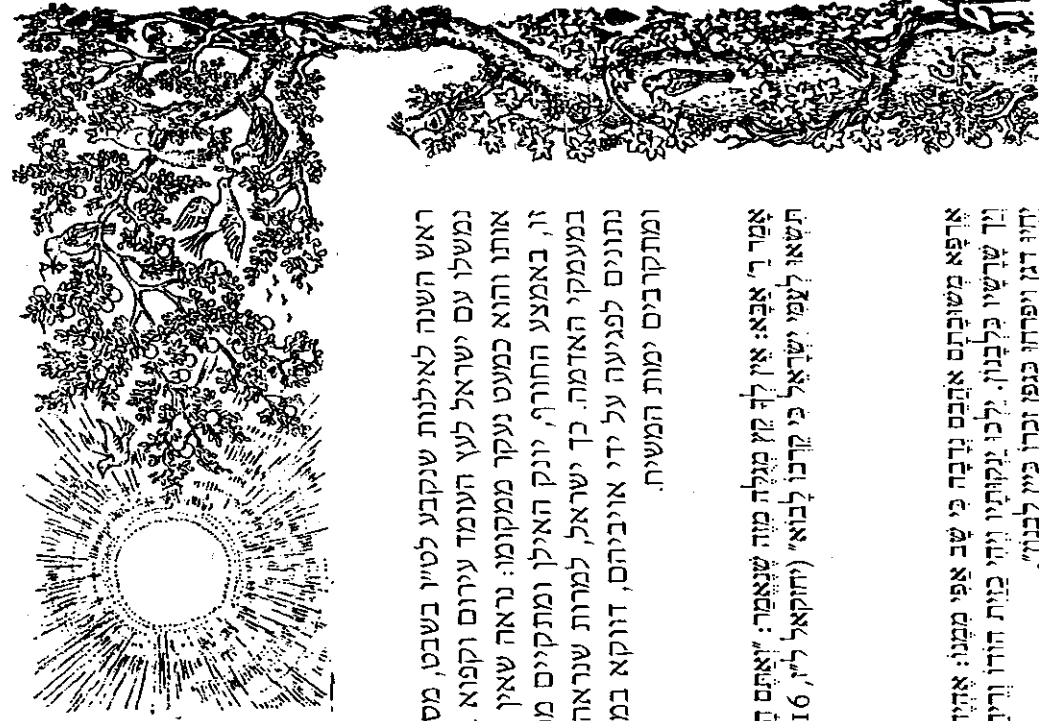
שבת

כאשר ארגונים סביבתיים חפצים להטמיע את ערכי הקיימות הם מנסים לקבוע יום בשנה ללא קניות, או ללא נסיעות. אפשרות של השבתת קניות ונסיעות ליום בשבוע היא עבורם הלום רחוק. עבור שומרי שבת זהו לחם חוק. אכן, שמירת שבת איננה ערובה לשמירת הסביבה ויישום ערכי הקיימות. יכול אדם לשמור ולדקדק בהלכות שבת אך לבזו ולרמוס את הטוב ואת הטבע בשאר ימי השבוע. דרוש מאמץ מסוים ובעיקר דרושה מודעות, כדי שהשבת, זכר למעשה בראשית, תקרין על ששת ימי המעשה, ותעזור לנו להגיע לשלום עם עצמנו ועם הסביבה, ותצליח להטעין ולהטמיע את דאגתנו לקיום היקום.

לשם כתיבת המאמר נעזרתי באתרים שונים באינטרנט

ראש השנה לאלולות שנקבע לט"ו בשבט, מסמל את גאולת עם ישראל. נמשלו עם ישראל לעץ העומד עירום וקפוא בחורף, הסופות מטלטלות אותו והוא כמעט נעקר ממקומו: נראה שאין לו תקווה, אולם גם בשעה זו, באמצע החורף, יונק האילן ומתקיים מהמזון ומהמים הנמצאים במעמקי האדמה. כך ישראל, למרות שראה לעיתים שמצבם רע והם נתונים לפגיעה על ידי אויביהם, דווקא במצב זה מתעוררת הגאולה ומתקרבים ימות המשיח.

אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ מִן מִגְדָּה מִזֶּה שְׂנֵאמַר: וְאַתֶּם הָיִיתֶם יִשְׂרָאֵל עַנְפֵכֶם חֲתָנוּ וּפְרִיכֵם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל בִּי קָרְבוּ לְבֹאֵי" (יחזקאל ל"ו, 16).

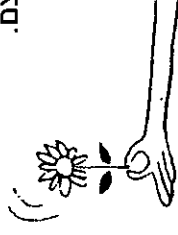
(סנהדרין צ"ח)

אֲרָאָה מְשׁוּבְתֵם אֲהֵבֶם נִדְבָה בִּי שֶׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: אֲהִיָּה כִּסֵּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרָח בְּשׁוֹשְׁנָה וְגַד שְׂרָשׁוּי בְּלִבְנֹו. לִכְו גִּזְקוּתָיו וְהִי כִזְוֹת הוֹדוּ וְהִית לֹו בְּלִבְנֹו: יֵשֵׁב יוֹשֵׁב בְּצִלּוֹ יִחַיֵּי דָגָו וּפְרָחָו בְּגִזְוֹ זִכְרוּ בְּיָוֹ לְבְנֹו".

(הושע י"ג)

לקראת חודש שבט התקבלה במערכת בקשה מעיתון "עמודים" של הקבוץ הדתי לכתוב על פעילות יחודית בתחום המיחזור ושמירת הסביבה המתקיימת בניר עציון. לאחר שיחה עם ארון יהלום נכתבו הדברים הבאים ופורסמו בעמודים.
 לדברי ארון, כבר הגיעו אליו פניות טלפוניות מחברי קבוצים המבקשים לאמץ את הזמנה בקיבוצים.

מיחזור לרווחת הקהילה

כחלק מהשמירה על איכות הסביבה ועידוד המיחזור נחקק בכנסת לפני שנים אחדות חוק הפיקדון על בקבוקי שתייה אישיים, בקבוקי זכוכית ופחיות שתייה. במסגרת החוק הועלה מזיהום של מוצרים אלה כפיקדון ועם החזרתם כשהם ריקים מושב לקונה סכום זה.

אך בינינו, כמה מאיתנו טורחים להזכות על מוצרים אלה כאשר הרווח הצפוי ללקוח יחיד מסתכם, במקרה הטוב, בשקלים בודדים?

על כך בדיוק חשב חבר ניר עציון ארון יהלום כאשר יזם את תוכנית המיחזור לאיסוף הבקבוקים והפחיות באופן מרוכז והשימוש בסכום שייאסף לרווחת הקהילה כולה. הרעיון פשוט וקל לביצוע: אם נאסף ביחד בקבוקים ופחיות רבים, ניתן יהיה להשתמש בתמורתם לצרכים המשותפים לכולנו.

"היוזמה נולדה לפני כארבע שנים מתוך רצון לסדר ולשפר דברים במשק, שלא נמצא להם תקציב" אומר ארון.

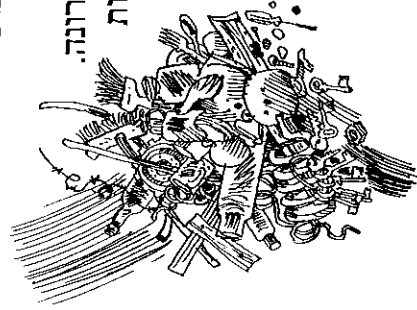
בנוסף לתפקידו כמנהל האחזקה במלון, התגייס ארון לפעילות המיחזור והציב ליד פחי האשפה המפוזרים במשק מיכלים כחולים המיועדים לאיסוף בקבוקים ופחיות הכלולים בחוק הפיקדון והציבור נקרא לשתף פעולה. למותר לציין, שהיוזמה התקבלה בברכה וזכתה להיענות מרובה.

גם מפעלי האירוח והמזון של ניר עציון התגייסו לרעיון והם מעבירים את בקבוקי השתייה והפחיות של אורחי המלון וסועדי המפעל לאוכל ביתי, למען מטרה זו.

במסגרת יוזמה זו נאספת בשנים האחרונות גם פסולת ברזל למיחזור. מכשירי חשמל ישנים ומוצרי מתכת שונים נאספים ונמכרים באופן מרוכז והתמורה, כמובן, למען הקהילה.

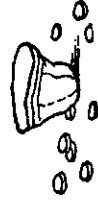
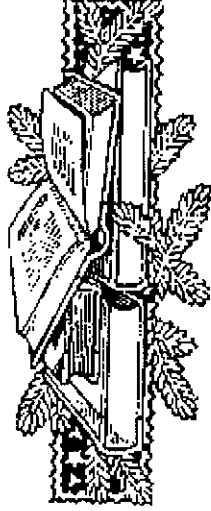
כ- 150,000 השקלים שנאספו עד כה שמשו למטרות רבות וחשובות, כגון: רכישת מכשירי אינהלציה ושיפור המחשוב במרפאה, רכישת טלוויזיה חדשה, מכשירי וידאו, D.V.D וסרטים למועדון לחבר, הצבת ספסלי ישיבה ופחי אשפה ברחבת בית הכנסת, רכישת ספרי קריאה חדשים לספריית הילדים והחברים, השתתפות בחידוש הריהוט לבית הכנסת ורכישת סידורים לעזרת הנשים ומימון האטרקציות כטיולי המשפחות המתקיימים כל שנה בחנוכה (רכיבה על גמלים, ביקור במוזיאון התת מימי באילת) ועוד.

כ- 20,000 ש"ח הופנו להקמת גן שעשועים חדש ובטיחותי לילדים אשר נתך לאחרונה. יוזמתו המקורית של חבר אחד הצליחה להשיג שתי מטרות בו זמנית: שיפור איכות הסביבה ושיפור איכות החיים של קהילת ניר עציון ועל כך יבורך.

פילכת ההלכה

מאת הרב רונן

מעשר כספים

הפוסקים נחלקו בשאלה האם הפרשת עשירית מההכנסות לשם צדקה היא מצווה מהתורה, או מדרבנן או שהיא בגדר מנהג. רבים מהאחרונים סבורים שמדובר במנהג טוב, אך יחד עם זאת הפליגו מאוד בחשיבותו של מנהג זה. יש פרטים רבים בעניין הפרשת המעשר, ואציין באופן כללי שמקובל להפריש את מעשר הכספים באופן קבוע מכל מה שהאדם מרוויח, אחרי ניכוי הוצאות המחיה השוטפות. הדבר יכול להיעשות אחת לחודש או אחת לשבוע או לשנה.

יש מחלוקת בין הפוסקים בשאלה האם אפשר לתת מעשר כספים לדברי מצווה שונים או שיש לתת אותו דווקא לעניים. פוסקים חשובים מחמירים בדבר וסבורים שיש חובה לתת את המעשר דווקא לעניים. אחרים מקלים שמתיר להשתמש בו לרכישת ספרי קודש להשאלה, לצדכי גמ"ח שונים, כתרומה לבית הכנסת וכי"צ. לכן לכתחילה רצוי לתת את כספי המעשר לעניים או לפחות חלק מהם למטרות צדקה, ולא להשתמש בהם לרכישת ספרי קודש.

מתנות לאביונים מכסף מעשר

שאלה:

האם ניתן להשתמש בדמי המעשר לקניית מצרכים למשלוח מנות למתנות לאביונים?
תשובה:

אין להשתמש בכספי מעשר לצורך הקיום הבסיסי של נתינת מתנות לאביונים, משום שהמעשר הוא סכום שאנו כבר צריכים ממילא לתת. אכן תוספת של מתנות לאביונים שמעבר לנתינה המינימאלית שחייבים בה, אפשר לתת מכספי המעשר.

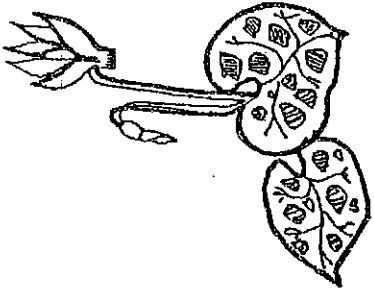
משלוח מנות היא מצווה בפני עצמה, שבה שולחים לחברים שברוך כלל אינם עניים, ולכן בודאי אין להשתמש לשם כך במעות מעשר כספים.

דברים לזכרו של אבא – אליהו וינקלר ביום השנה

מרים הג'בי

אבא
 כבר שנה, שנה ארוכה
 ואהה לא פה.
 קמים משבעה. מה עושים עכשיו מה ההלכה איך נוהגים – צריך לשאול את אבא,
 אבא לא פה.
 משהו לא ברור בשעורי הבית צריך לשאול את סבא,
 סבא לא פה.

הכל היה כל כך פשוט וברור כשהיית. הכל אפשר היה לשאול, בכל תחום אפשר היה להתייעץ, ואנו קבלנו זאת כמובן מאליו. למה נחשוב שזה מיוחד, הרי מעולם לא היה לנו אבא אחר, איך נדע שלא כל אחד זוכה במתנה כזאת? עם לכתן התחלנו להבין ועדיין איננו מבינים עד הסוף, עדיין עולה המחשבה "נשאל את אבא"

אבל אבא אף פעם לא פה.
 עברה שנה הרבה השתנה ואהה לא היית פה לראות לברך לאמר מילה,
 המשפחה גדלה: נולד דביר הנין הראשון ואהה לא היית פה לברכו בבית.
 אחר כך התחתנה חגית עם אליסף. אבא, אני בטוחה שאל הנער הזה התפללת כשבקשת חתן לחגית, אדם
 כלבבך הוא. ודאי משם התפללת שתזוכה,

אבל אתה לא פה לראות בשמחתם.
 לאחורנה נוספה אביה למשפחה. שמה 'אביה' מזכיר אותך. ראשית שמה מסמל את התפקיד שמלאת בחיינו –
 אב וסוף שמה כאותיות שבשמך.

ואהה לא פה ליהנות ממנה. ולנו ההנאה שלך כל כך חסרה שהריי כה היטבת להקרין את השמחה על
 סביבתך.

אחזים מנכדיך יצאו לדרך חדשה. אליעזר התגייס ואף קיבל חניך מצטיין, שי והושע הלכו לשיבה
 גבוהה ואהה לא פה לתת להם הדרכה להשמיע עצה לברך בדרך צלחה ולשאול מה נשמע.

יעל השתחררה מהצבא. היא עובדת ולומדת ומיכל ממשיכה ללמוד. דניאל חזר החלו כתיב א', אילה
 ולירון מתקרבות לבת מצווה, שיפי הילה צביה ושרון גדלות ונעשות יפות מיום ליום. ואהה לא פה
 לראות ולהינות. ולנו החיוך החם והמאושר שלך כה חסר.

הידיה חרות נעם ומאור שרות ומדברות אבל חרות אינה מרשה לשיך "עגלה עם סוסה" זה שיר של סבא
 היא אומרת, ומוסיפה "סבא הלך לישון עוד מעט הוא יבוא".

אבל אתה לא פה.
 אבא אתה לא פה אבל צואתך הרוחנית, נשארה פה בלב כל אחד מאיתנו והיא פשוטה וברורה: לכו ונלכה
 באור ה'.

דוגמא אישית נפלאה שמשמת לנו ולאורה נלך:
 אבא, תלמיד חכם גדול היית. בעל זיכרון מופלא, תפיסה מהירה, וחשיבה יצירתית. תלמיד עד יומך
 האחרון. סקרן, תאב דעת, מוטרף עמוק בסוגיות תלמודיות ונפשך צמאה לעוד.

אבא, איש מעשה היית. אהבת התורה, אהבת הארץ, אהבת העם ואהבה למשק שהיה תמיד שלך- גיר
 עניון, אהבה לאדם ובעיקר לחברים הנפלאים שחיים כאן - כל אלה תורגמו אצלך לכלל נכונות מתמדת
 לקום לקול דפיקה כדלת או צלצול טלפון. ללכת לסייע היכן שצריך ומתי שצריך. זכרונך המופלא,
 תפיסתך המהירה וחשיבתך היצירתית אפשרו לך לטפל בנושאים שמעולם לא למדת, ולמצא פתרונות לא
 שגרתיים שהיו כה נחוצים בתקופות בהם המחסור שלט בכל.

אבא, איש משפחה היית. לב חם ואוהב עיניי מאירות חיוך כובש ושמחה ללא מיצרים על עצם היותנו על נוכחותנו בעיקר למראה הנכדים והנינים. אפילו ברגעים הקשים ביותר נוכחותם שמחה אותך – והם שמחו להיות אתך. ביתכם שלך ושל אמא היה מרנו משפחתי שהילדים והנכדים החתנים הכלות והנינים כולנו אהבנו להיות בו. ואני שמחה לבשר לך אבא שאנו עדיין אוהבים. אמא כוכחותיה הנפלאים ממשיכה לצקת בבית חום ואתבה שמושך גם עכשיו את כולנו הביתה. ומהבית מציצה אלינו מורשתך בכל פינה. הדברים שאמרת המגנינות שהשמעת הכל עוד חי בזיכרוני.

אבא, עם כל 'יכולותיך' המופלאות לא הייתה כך אפילו שמינית שבשמינית של גאוונה. איש עניו היית. על כבודך מעולם לא חסת, גינוני כבוד לא בקשת. מהגעלבים ואינם עולבים היית ותמיד דנת את כל האדם לכף זכות.

אבל על כבוד התורה וכבוד נשאייה שמרת, בכבוד הרבנים נוהרת גם אם נפלו ממך בחכמה ובמנין השנים.

אבא, במקום שהיו אנשים ובמקום שלא היו אנשים אתה תמיד היית איש.

השואה הייתה נושא שלא הרבית לדבר בו. אבל בכל זאת משהו ספרת. ומהמעט שספרת נתגלתה לנו מסכת גבורה ייזמימית. לילה קמת להניח תפילין בבוכנואלה. ביום כפורים צמת יחד עם חברך למרות עבודת הפרך שננפתה עליכם ובסיום העבודה כשיכולתם לנסוע למחנה העדפתם ללכת ברגל - לשמור על קדושת היום.

כפורים החלפת את מנת המזון הזעומה עם חברך על מנת לזכות במצות משלוח מנות. ודאי קיימת בכך גם מתנות לאבינונים שהרי אין אביון יותר מיהודי במחנה. ריכוז נאצי.

ועוד סיפרת שאותו פורים היה קשה במיוחד במחנה-הרבה, אנשים נרצחו באותו היום אבל אתם הקפדתם לאמר זה לזה 'פורים שמח' – כי המורשת היהודית היתה אצלך חזקה מכל מציאות עכשווית קשה ככל שתהיה.

אכן סיפורי השואה שלך ושל אמא הם סיפורים רוויים קשיים וסבל אבל הם בעיקר ספורי גבורה יהודית שאין למעלה ממנה.

ה' ניסה אתכם ועמדתם בנסיון.

ואחר הדברים האלה יכולת לאמר בביטחון אם אנחנו יכולנו שם לשמור ולעשות - אתם בודאי יכולים לקיים כאן.

זוהי צואתך הרוחנית – יהי רצון שנזכה לקימה כהלכה ודמותך תמשיך להאיר לנו את הדרך. לאורה נמשיך ונחנך את צאצאיך לדורות.

תהי נשמתך צרורה בצרור החיים אבא צדיק שלנו.

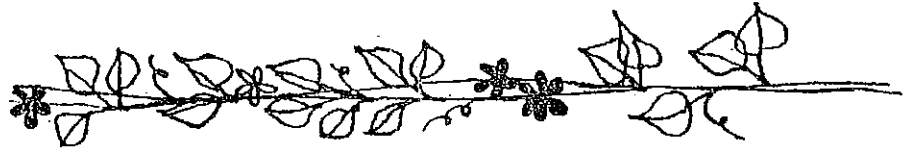
תנחומים

ללאה בן ארי

במותו של האח

צבי שפירא

עם שאר אבלי ציון וירושלים תנוחמני

אזכרה ליום השנה של אלי וינקלר ז"ל

דברי יגאל רון

שלום לך אלי, רציתי לספר לך עד כמה אנוחננו, בבנין, מתגעגעים אליך. כמעט ולא עובר יום בלי שלפחות אחד מאיתנו מזכיר אותך. כן, אלי, קשה בבניין בלעדיך. אני שמח וגאה לחזור ולהזכיר את העובדה שזכות גדולה היתה לי לעבוד איתך כל כך הרבה שנים בבנין וללמוד ממך כל כך הרבה ולנסות לחקות אותך בפתרון בעיות, בגישתך לחיים ובהתייחסות שלך ובאכפתיות שלך, למשק, לכסף ולכל חבר וחבר.

ניסיון של שנים כה רבות, אלי, בענף שירות שקשור לכל חבר וחברה מצריך כל כך הרבה סבלנות ועוד יותר הרבה סובלנות וגם לא מעט יצירתיות ובכל התכונות האלה אתה ניחנת ובהם נעזרת לפתור בעיות ולתת שירות לדיירים. ואנוחנו כבר שנה מנסים להתמודד עם אותן בעיות והרבה יותר קשה לנו בלעדיך, אלי. אתה חסר לנו. כנראה שלנו אין מספיק מהתכונות שצריכות להיות אצל מי שמתפקידו לשרת את העם.

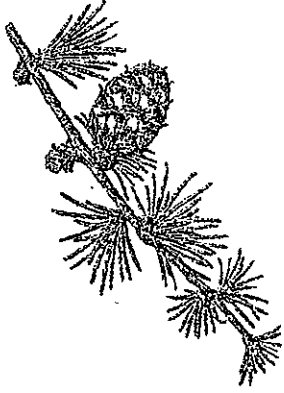
ולפיכך בשנה האחרונה, כפי שאמרת כבר קודם, כמעט כל יום יוצא לנו להזכיר ולהגיד "אם אלי היה כאן... וכו' וזה עושה לנו גם שמח וגם עצוב. שמח על זה שאנוחנו נזכרים כך, אלי, שכה הערכנו ואפילו ממש אהבנו. ועצוב- על זה שכבר לא נוכל יותר לקבל עצות ממך, שלא נוכל יותר ללמוד ממך תורת הבניין וחכמת החיים. השמחה גוברת על העצב וזה יותר בריא וחשוב. נעים לנו להתרפק על העבר הלא רחוק ולהזכר כיצד אתה היית פותר בעיה כזו או מה אתה היית אומר על מקרה כזה או אחר.

אני רוצה לספר לכם משהו קטן על אלי, חריפותו המדהימה וחוש ההומור המיוחד שלו: לפני שנים רבות היה בפנית החי גמל צעיר ויפה. יום אחד אותו גמל השתחרר מהמכלאה שלו ורץ היישר אל הרפת. לרוע המזל בדיוק באותו הזמן הסתובב שם, כדרכו בקודש, אברהם רוטפלד ז"ל והגמל שרץ בלי הבחנה פגע באברהם, הפילו ארצה ומש התיישב עליו. במזל יצא אברהם מהספור הזה בנזק גוף קל יחסית. למחרת, סיפרתי לאלי את הסיפור במשרדו בבניין ולסיום שאלתי אותו מה אתה, אלי, היית עושה במקרה כזה. אלי לא הסס לרגע ואמר: אם הייתי יוצא מזה חי ככה כמו אברהם, הייתי מודה לאלקים ואומר: "אשריה לך' כי גמל עלי."

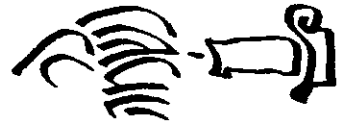
ניסיתי למצוא, אלי, בפרשת השבוע של השבת האחרונה, פרשת "בשלח", פסוק אחד שיתאים לך, שיתאר אותך ואני חושב שמצאתי. אז אמנם נכון הוא שפסוק זה מתייחס אל הקב"ה בכבודו ואין לי כל כוונה לעשות השוואה בין אלקים לאדם... אבל השם שלך מזוהר בו, ונכון שענווה כותבים ב"ע" ושם כתובה מילה דומה ב"א", אבל עדיין מזכירה לי תכונה שהייתה טבועה כך – ענווה.

"זה אלי ואנוהו אלקי אבי וארוממו... שנמשיך לזכור אותך כך!

ל' ז' כ' ד' ר' ז' ג'

יוסף נפתלי הירש ז"ל	- י"א טבת תשמ"ה
הלל למפל ז"ל	- כ"ד טבת תש"ן
אברהם רוטפלד ז"ל	- כ"א טבת תשנ"ב
שמעון רוזנברג ז"ל	- ט"ו טבת תשל"ד
בלומה רוט ז"ל	- ו' טבת תשנ"ט
יוסף אליהו רוט ז"ל	- ז' בטבת תשס"ו
אסתר רסל ז"ל	- כ"ו טבת תשס"ז
שולמית זמיר ז"ל	- כ"ח בטבת תשס"ח
יהודה בן סירא ז"ל	- כ"ח בטבת תשס"ח
אמא ליוויה ונציאן ז"ל	- י"ב שבט תשכ"א
שרה בלחסן ז"ל	- כ' שבט תשל"ט
שלום זוהר ז"ל	- ח' שבט תשנ"א
שרה מנדלבאום ז"ל	- ר"ח שבט תשנ"ד
חיים פאוסטו ונציאן ז"ל	- י"ג שבט תשנ"ח
אלי וינקלר ז"ל	- י"ד בשבט תשס"ח

פלאפל חם וטרי מניר עציון לחזית הדרומית

הסיפור החם (תרתי משמע) הזה כיכב באינטרנט, וזכה לתגובות רבות וחמות.

"אחד מגדודי גולני הלוחמים בעזה יצאו להתרעננות בבסיס בדרום.

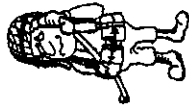
כשירדו חיילי הגדוד מהרכבים עדיין עם צבעי ההסוואה על הפנים וצידו הלחימה עליהם, הם הופתעו למצוא מולם מזנונים עמוסים כל טוב, עם פלאפל חם וטרי,

סלטים שתיה ומה לא...

היוזמה והביצוע היו של חברי **מושב ניר עציון**, שרבים מחבריו ובניו גוייסו ואף הם הגיעו לשטח הפריסה - שם נערכו מפגשים מרגשים בין אבות לבנים, אחים ואף בעל ואישה...

התיאום והאישורים לא היו פשוטים גם הלוגיסטיקה והמשאבים, על כל "המכצע" ניצח סא"ל יוסי מיר עציון מבוגרי הגדוד.

את הפלאפל הכינו חברות המושב שנעזרו בצוות ממפעל המזון של המושב."

הכתבה הבאה פורסמה בעיתון **חוף הכרמל**:

כפי המצא מונדט על קצבתו

האימרה המפורסמת, "הצבא צועד על קיבתו", קיבלה משנה תוקף, עת בחהלך מבצע עופרת יצוקה, יצאו חברי ניר עציון פעם אחר פעם לבסיסים בדרום, מצוייזים בכל הפסיליזטים הנחוצים "לפתוח שולחן" ובמיטב ההטעמים המיניצרים במפעל האוכל הביתי שלהם, כדי להאכל את החיילים בדרכם מ- ואל רצועת עזה

אים משופרים ומאוד נגע לליבם שבאנו אליהם.

האירוע הרביעי - "אש בסירים - שפים לחיילים", נערך בשיתוף פעולה של מספר שפים, ביניהם חיים כהן, ספקים של המפעל שלנו החברות גדולות, עם היציאה מעזה. ירדנו לדרום והקמנו מזנון מהיר של אוכל מבושל, עבור 2000 איש.

במסגרת אירוע שהתקיים בשטח מבושל, עבור הכוח מעזה, הגשנו, בסיוע השפים, אוכל מבושל וחם למאות חיילים מאוד רעבים".

עלויות חומרי הגלם שתרם המפעל לפרויקט, היא כ- 60,000 שקל. כל ימי העבודה שנדרשו לצורך ההכנות, נתרמו על ידי עובדי המפעל, שאליהם הצטרפו חברים רבים מניר עציון.

"מרים כהן, הטבחית שלנו, שהיא הקמקע שלנו", מספר יוסי בהתרגשות, "פנסיונרית, עמדה שם זמינה אלפי כדורי פלאפל, כמו ארבעה טבחים גברים. זה מאוד מרגש, מאוד מתמם את הלב וגם החיילים מאוד התרגשו ומאוד פירגנו.

אמא אחת, ראתה את הילד שלה בכתבה שזעזלה את הרשתות לאינטרנט, אוכל פלאפל והיא נורא התרגשה, התקשרה אלינו ואמרה שכבר שבועיים היא לא ראתה אותו והנה היא רואה אותו עומד ואוכל פלאפל, איזה כייף".

בנוסף תרמו חברי ניר עציון כספים, באופן פרטי, אשר ישמשו לקניית פירות "על האש", לבסיסי צה"ל.

ביאש המבצע צמד יוסי עדן, חבר הקיבוץ ומג"ד במילואים, שחבר לחברות. גופים ושפים ידועים ברחבי הארץ, שהצטרפו, כולם בהתנדבות ובתרומת המצרכים, אל "המאכלים האלואמיים". "הרגשתי מתוסכל שלא קראו לנו למילואים", אמר יוסי, "הרגשתי שליבי נחמץ שאני לא שותף והשבתי שזו תהיה הדרך שלי להרום. שני מ"פים נוספים מהגדוד שלי הצטרפו לפרוייקט".

ארבע פעמים ירדו חברי הקיבוץ דרומה.

"האירוע הראשון", מתאר יוסי, "היה עבור חיילי גולני, כשבוע הראשון של הכניסה הקרקעית. נסענו לבסיס בדרום הארץ. איך שירדו חיילי גולני מהאוטובוסים, עם ציאתם מהשטח, בשעה 1:30 בלילה, פתחו להם שולחנות. הם היו מאובקים ועייפים, צבועים עדיין בצבעי הסוואה ורעבים מאוד.

האירוע השני, היה בשיתוף פעולה עם השף חיים כהן, ממסעדת דיקסי. ערכנו ארוחת צהרים בשטח, לכ- 1000 חיילים. האירוע השלישי היה בשבוע השני לחימה. נסענו לטייבת.

ברמת דוד הגשנו לטייבים ולצוות הטכני, ארוחת צהריים. זכינו שם ליחס מאוד מרגש, כי הטייבים, שרבים מהם סוּרו בבסיס. זה היה מאוד מרגש, כי הטייבים, שרבים מהם השתתפו במבצע, רגילים שלמחנות כאלה זוכים בדרך כלל חיילי החילות האחרים ואליהם מתייחסים כמי שזוכים לתב-

תלפ

שני המכתבים האלה נשלחו אל המפעל

שלום רב!

אין מילים לתאר את גודלה של ההתרגשות שעלתה בליבנו כאשר קיבלנו את המייל עם התמונות המרגשות מהפריסה שערכתם לחיילי גולני.

הדמעות שעלו בעינינו, והאווה על היותכם חלק מאיתנו, רוחב לבכם, ההערכה הרבה, ההוקרה הרבה ועוד מילים רבות לא יוכלו לתאר את גודל המעשה שעשיתם.

מגיעה לכם הרבה יותר מחודה - אני בטוחה שכל אמן בישראל הייתה שמחה לדעת שבנה יצא מעוה היישר לידיים שלכם.

כן ירבו אנשים כמוכם במדינה!!!

עם הערכה רבה, גאווה ענקית, הצדעה וחוזה רבה!!!

נטע אליהו וצוות משרד רוה"מ.

חברים ונוער שהשתתפו במבצע קבלו מכתב הערכה אישי ממנכ"ל המפעל, משה ניזרי

25/1/09

בס"ד

לכבוד: _____

"רעה היא המלחמה, רעה ומאוסה".

אבל האנשים במלחמה (חיילים ואזרחים) יפים לעינינו יותר מאשר כחיי יום-יום"

ברצוני להודות לך על השתתפותך ותרומתך בארועים שהפקנו למען חיילי צה"ל.

בברכה ועם הרבה הערכה,

משה ניזרי

מנכ"ל

אוכל ביתי נזר עציזון

לעצמי מפעל נזר 036 -

כן הכבוד על המלצת שכן האלמנט

את המדוד על זולני שיכולה להיפוצד.

הכן שלוני, וללמן, טמרט הגדוד וספר

ללני. שהיה גם ללמט וגם להמט אור הלב

שכל כך האלמנט.

גם אבאמט הפחלני פוט הלשונר

הקשאלניט להלמט אור כמן ממאלמט

האינלמט.

תופה היה מקרב לך על הפולק

ל הפולמט והמלמט והממט

המולק.

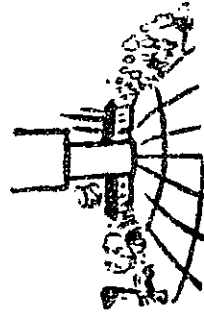
הלמט אפירמט. ויה הפול

שהממט: ל הפולמט הפולמט קמהמט.

לום הלמט, שהמט ילמט והממט

שהמט, לום הלמט

קליטת בנים במשק!!!

ביקורת בונה

אלעד ארז

חזר
אז

אני מגיע בשעת הזריחה לרפת, עובר דרך החצרות שליך אולם הספורט, נותן מבט ימינה, אולי הפעם יתמזל מזלי ואראה עוד המלטה וגם אספיק לשים את הקולוסטרום הראשון בחימום. עוד רגע אני נכנס למכון חליבה, אבל לפני כן אקח נשימה חזקה של אויר קריר עם ארומה של חקלאות (אין תחליף לסירחון של הרפת).

אני כל כך אוהב את המשק!!!

אחרי 23 שנים במשק וחינוך מלא אידיאליים של החורים, לא עובר יום בלי שאביט סביבי ואומר לעצמי: "תודה רבה למייסדי המשק. אני מעריץ אתכם". זה לא יאומן כמה טוב פה, כמה יפה פה. זה המקום שגדלת בו, זה המקום שארצה לגדל את ילדיי וזה עדיין המקום שארצה להזדקן בו.
למי שעדיין לא יודע, השתחררתי מהצבא לפני כחודשיים והתחלתי/חזרתי לעבוד ברפת.

למה דווקא הרפת? היה לי ברור עוד לפני השחרור, שבתקופה שאחרי הצבא אשתלב ברפת. זהו הענף היחיד, שהמנהל שלו נתן לי מגיל קטן הרגשת שייכות לענף ותמיד ניסח לעניין אותי בכמה שיותר נושאים ברפת (כן, יש עוד דברים שעושים שם חוץ מלחלוב). כשהגיע סיומו של החופש הגדול שעבדתי ברפת, ניגש אלי נחמיה, לחץ לי את היד ואמר לי: "תודה רבה על כל העבודה המושקעת ואשמח לראות אותך בעתיד משתלב ברפת" ונתן לי במתנה צינור – פנס מגלייט.

לצער, אינני רואה היום את מנהלי הענפים מנסים "לגדל דור צעיר והמשך לענפים". האמת לאמיתה, זה נראה שאין יותר רצון, לא מצד החורים ולא מצד הענפים "לקלוט צעירים" לענפים.

אין מוסר עבודה ואין חינוך לעבודה במשק.

אז איפה מתחילה הבעיה? (הרי העגל רוצה לינוק והפרה רוצה להניק). המפעל גדל בעבר וממשיך לגדול, הרפת גדלה, הלולים, המלון והבריכה, גני ילדים וגני שעשועים ובית הכנסת. נראה, שהכל מתפתח ולא מזניחים שום דבר מאחור. אבל נשאר ענף אחד מוזנח שנרקב "ועליו נושרים" למרות שהוא צומח מעץ איתן. ענף זה, הוא גידול וטיפוח דור ההמשך של המשק. האם זהו לא חלום של כל בני משפחה לראות את ילדיהם קוטפים את פרי עמלם?

אז למה, למה זה כך?
ישבתי וחשבתי, מה גורם לדברים להתפתח? הגעתי למסקנה, כי כל הנושאים שהתקדמו במשק היו בזכות אנשים שבאמת רצו, דחפו, לחצו והשקיעו אנרגיה ומאמץ אמיתי בהתקדמותם.
מהקמת המשק לא הושקע כלום בזיור לרווקים ויותר מזה, קברניטי המשק משדרים לנו, שאין כלל כוונה להשקיע בדיור לרווקים ומבחינתם, בני המשק יכולים לגור אצל הוריהם עד החתונה.

לסיכום נושא דיוור לצעירים: כמה חדרים משמשים כיום לדיוור רווקים במשקנו?
חמישה חדרים.

אם בעבר היו קבוצות קטנות של בני משק שהביעו רצון להמשיך ולחיות במשק, הרי שכיום המצב שונה לחלוטין. בשלוש השנים הקרובות יחזרו הביתה בניס/נות רבים מהשירות הצבאי. המשק צריך להיערך לקראתם בכל המובנים אם הוא מעוניין בקליטתם. הפיתרון איננו, שכל משפחה תבנה קומה נוספת לדיוור, אלא לרכז שכונה לצעירים כדי ליצור אווירה של רוח צעירה ושותפות למשק.

בן, עברו 50 שנה ולא התקדם דבר בנושא!
 נראה לי הגיוני, שהאדם אותו שולח הצלבן להיות "המקשר" שלנו למשק, יהיה אדם שידע מיוזמתו האישית לבוא ולשאול אותנו לשלומנו ונחלוק איתו את הדברים שמטרידים אותו. אך לא יתכן, שכיום אף אחד לא מתעניין מה התוכניות שלנו ואיפה אנחנו מוצאים את עצמנו עוד כמה חודשים, עוד כמה שנים ואין מי שייגשו ויאמרו לנו, כמה רוצים ושמחים לראות אותנו משתלבים במשק. ההרגשה שקיבלנו עד היום היא, שאנו בתחתית סדר העדיפויות במשק. **האם אנו לא דור ההמשך ועתיד המשק?**

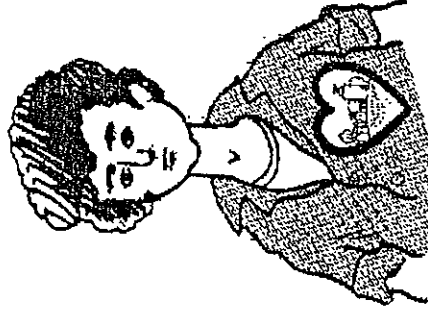
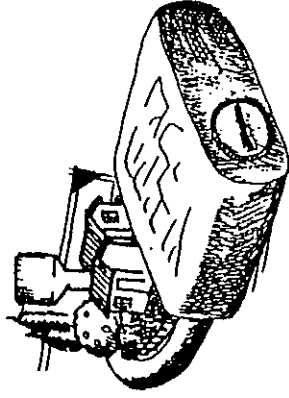
אני לא רוצה לסיים בטעם רע את מה שניסיתי להעביר פה. לכן כמו שהתחלתי, עם כל הקושי של בן המשק (והוא לא קטן), צריך להיות משוגע כדי לעזוב את גן העדן הזה.

אני מקווה, שאנשים יבינו את המסר ולא כהרגלם, במקרה הטוב יעקו ובמקרה הפחות טוב יתעלמו, ולאחר תקופה, כפי שקורה בדרך כלל, הדברים יישכחו כאילו לא נאמרו מעולם.

אני מקווה לשינוי בתפיסה ולשינויים בשטח.
 אני ועוד הרבה כמוני רוצים את הבנים שלהם – החברים שלי פה ושהמשק יתמלא בחברה צעירים והמייסדים יראו את דור העתיד מסתובב בשבילי המשק.

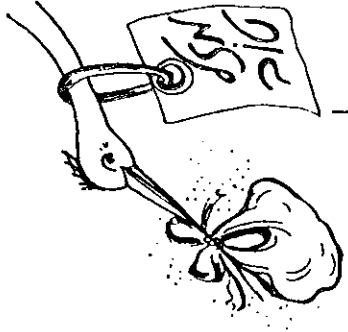
נכתב בשמי ובשם כל החברה הצעירים.
 אנו מבטיחים לחזור ולדווח בעוד כחצי שנה על כל השינויים וההתקדמויות החיוביות שנעשו בקליטת בנים.

כי אנחנו אוהבים את המשק!!!

מזל טוב!!!

כרטיס מפל הלב

לפנתס מוטוט
להולדת הנין

אור

נכד למיכל ויעקב תורג'מן

לשרה וינקלד
להולדת הננינה

אביה

נכדה למרים ושמעון חגיבי

לחווה ואריה זריבי
להולדת הנכדה
אלה עליזה

בת להדס ודעי בוקע

לנאוה ושמואל זמיר
לבנימין זמיר

להולדת הנכדה-נינה

רחל שולמית

בת לנעמה ומיכאל אברהם

לשרה (קולמן) ואברהם

שוודץ

להולדת הנין

נכד לאביגדור ויעל קולמן

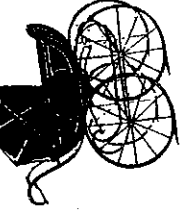
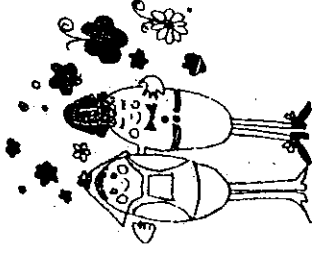
שפע כרטיס

לרותי וראובן בן ארי
ללאה בן ארי

לחתונת הבנים - נכדים

יובל עם
תמרה

תומר עם
חני'ת

לזכרון לזכרון

לילת ומשה אורן
אמנו נצחית ובריא אמן
אדם שאהבה שמים
שלום-שלום-שלום

זכרה

לאתם רבינו שמואל
לזכר אב ומאמי אסתר
לרחל - רבינו שמואל

נצח אצור

לזכר רבינו שמואל
לזכר רבינו שמואל
לזכר רבינו שמואל

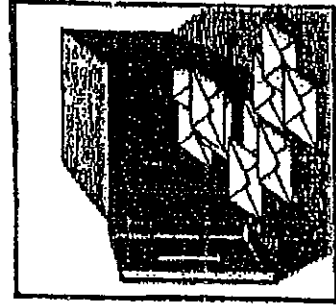

תוצאות הבחירות לכנסת ה-18 ט"ז שבט תשס"ט 10.2.09

מספר בעלי זכות הצבעה בקלפי בניר עציון
(יחד עם ימין אורד ועין חויד (אבו אל היג'א)
= 409

חברים ותושבים בניר עציון 288 מהם הצביעו
222

ימין אורד הצביעו 47
עין חויד הצביעו 14
סה"כ הצביעו 283
פסולים 3
אחוז הצבעה 69%.

מצביעים	באחוזים
107	38%
57	20%
44	16%
8	3%
18	6%
2	1%
7	3%
5	2%
18	6%
2	2%
6	2%
4	1%
1	0%
1	0%
0	0%
0	0%
280	100%

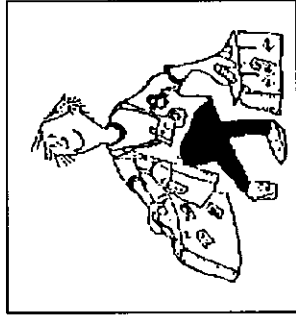
הודיה
מילים ולחן: מרדכי זעירא

ועת נשוב, ארצי, שבעי געגועים
צמאים להמתה, לשפע טובותיך
יחור לך אז תשרי מלב פנים נאים
וטוב יהיה לעד ברחבי שדותיך.

והוא שמור בלב, זה שיר הרגבים
וגרתיי נבר מולדת יעטפנו
ונבכות אתי, בניך הטובים
ינשיבו לו דומם ורגעו מפני.

לית אותי, ארצי, בלבן שמותי
בוחר תפתו ומרתבי שדותיך
ושיר נתת פני הוא שיר ההודיה
להשמיעו הרחוק, הרחוק מבחלותיך.

סיפורים ממסעותי בחו"ל

אריה זריבי

פסח בברית

אחרי שבחרנו בשנה שעברה לארח את לקוחותינו לפסח באי כרתים, הגדול באיי יון, חשבתי לעצמי שאחזור משם ללא סיפורי הרגילים. אז זהו שלא – מסתבר כמו שאומרים לי רבים מהקוראים: אם אתה מחפש את הסיפורים, תמצא אותם ואם לא, ימצאו הסיפורים אותך.

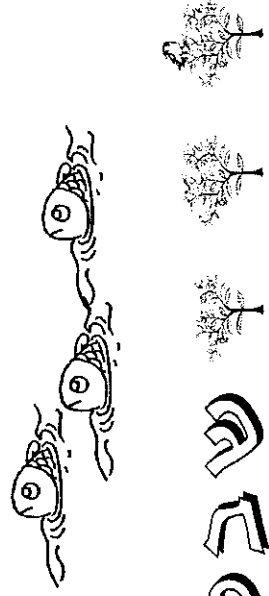
חיפשתי מאמרים על יחדות בפרט ועל פסח בפרט, כדי לחלקם למנהל ולאנשי הצוות על מנת שידעו לקראת מה הם הולכים (את זה הם מבינים בד"כ רק אחרי שעזבנו...). כרגיל, לחב"ד פנית, לא הפסדת. באתר חב"ד מצאתי חומר ביונותי וזה הקל על המשימה. אחרי כמה ישיבות עם הצוות התחילה המלאכה. הכלים שאינם ניתנים להכשרה הוצאו מהמטבחים ומלאכת ההכשרה החלה. כל עקרת בית יודעת מה זה אומר להכשיר את המטבח הביתי הקטן לפסח ומנקודה זאת דמיינו מה זאת אומרת להפוך מטבחים גדולים ומוסדיים ממצב טרף למצב גלאט כשר לפסח.

הצוות התחיל במלאכתו ואני התפניתי לטפל בסחורות, במציאת ספקים וכו', דבר שהצריך יציאה מהמלון ושיטוט ברחבי העיר והכפרים מסביבה. כמוכן, תוך כדי החיפושים, לא נפקד מקומם של החיפושים אחרי אחינו היהודים. המפגשים עם המקומיים היו ברובם בעלי אופי ידידותי כמיטב המגז היווני. היו אלה מפגשים מקריים ברחובות העיר הרקליון, עיר הבירה של כרתים, עם אנשים ברחוב שבטבעיות פנו אליי אליו ביונותי והתחילו לירות בצרורות, ביונותי שוטפת, כאילו אני אחד מהם והדבר היחיד שהבנתי מהם היה בקשתם להבין מה עושה כיפה על ראשו של אדם שנראה כמוהם. כולם היו משוכנעים שאני מקומי, הצבע והשפם תרמו להרגשתם. כשעניתי באנגלית, רובם הבינו ומאוד התעניינו להבין מה אני עושה שם. יש להבין, תייר ישראלי הוא לא מוצר נדיר כמעט בכל מקום על פני כדור הארץ ובמיוחד לא באזור הים התיכון, תייר ישראלי דתי זה כבר כן נדיר למצוא.

אחרי שבוע של הכשרת המלון התפננו מעט להתארגנות לשבת הקרובה אך גם לשבת הבאה (שבת הגדול) שבמוצאי אותה שבת חל ליל הסדר. יחד עם המשיגיה חיפשנו מאפיה שאותה נוכל להכשיר כדי להכין חלות לשבת הבאה. המאפיה הייתה בכפר קטן ליד המלון על חוף הים בנקודה בה ישבו או עמדו עשרות דייגים במעין שלווה שמבחינתי איננה ניתנת להבנה – מים צלולים, חכה בתוך המים ושעות של המתנה למוצא פיו של איזה דג (תרתני משמע).

יצאתי מהרכב כדי לצלם את אוירת הסטלבט הזאת בערב שבת ופתאום שמעתי צעקה שגורגה לעברי מאחד הדייגים. אחרי שבוע באי תמהתי שמה קללה היא, אך ביטלתי מיד את המחשבה כי זה ממש לא התאים להם. הסתובבתי כדי לראות מי הקורא וראיתי דייג זקן שקרא שוב לעברנו - "גוט שעבס". מזל שהמשיגיה היה לידי, כי מי היה מאמין לי אם הייתי חוזר למלון עם סיפור כזה.

כרגיל, הסתערתני לעברו והכנתי את הסיפור אותו לא חשבתי שאספר. מסתבר שמדובר ביווני יליד העיר לאריסה (בצפון יוון) שהיגר לארה"ב ועבד בבתי ההימורים הגדולים בלאס וגאס ושם הכיר יהודים רבים ועבד אצלם כך שהוא רכש מהם כמה מילים באידיש. ירדנו מהרכב, הוא הזמין אותנו לטברנה ציורית ורצה שנשתה יחד אוזו או ראקי (עארק מקומי), אבל עם משיגיה צמוד זה לא היה מעשי... שאלתי לשמו והוא ענה מיכאלים (אצל היוונים כל שם מסתיים בסמך). שאלתי

מה דתו והוא ענה שאחרי שחזר מארה"ב דתו היא כמו דתנו. שמחתי שהנה פגשתי את היהודי הראשון בבריתים אבל מאחר והגענו לזה מהר מידי יחסית לסיפורי הקודמים, החלטתי להמשיך ולשאל אותו. למה אתה מתכוון? הקשתי, האם אתה יהודי? הוא חייד מבעד לשפמו העבות (ממש הזכיר את זרבה היונג) וענה - לא, מה פתאום? התכוונתי שדתי היא הכסף... צחקו והמכנו לדבר.

הוא סיפר על ילדותו בלאריסה, סיפרתי לו שהיתה קהילה יהודית גדולה בעיר והיום נותרו כמה זקנים. רוב היהודים הושמדו בשואה עם יהודי סאלונקי המפוארת. השיחה קלחה. הוא ידע על מה אני מדבר ועדיין הצהיר מידי פעם שאיננו יהודי. לא וויתרתי, הניצוץ בעיניים, הפתיחות, החוכמה והרהיטות לא הותירו אצלי ספק אבל היה צריך להמשיך ולחלוב אותו. המשגיח כבר

הראה לי את השעון ברומזו שעוד שבת אבל אני הרי חייב לכם סיפור, אז המשכתי. כל פעם רציתי לשאול לשם משפחתו אבל השיחה המשיכה לזרום אז חיכיתי. הוא שקע בנוסטלגיה וסיפר שהתייתם בגיל צעיר מאביו והוא זוכר את הטיוולים בימי ראשון עם אימו בגינה ציבורית גדולה בלב העיר. מה, היוונים האורטודוקסיים לא הולכים לכנסיה ביום ראשון? שאלתי. כן, ברור שהם הולכים, הוא ענה לי, אבל אבא אף פעם לא הלך עם אימא לכנסיה, היא הלכה לבד והוא לקח אותי לאותו פארק אליו אימא המשיכה לקחת אותי אחרי מותו. הצלחתי להשחיל את שאלת מיליון הדולר – מה שם משפחתך? שאלתי. רוצים לדעת מה התשובה? – בעיתון הבא!

סתם. הנה התשובה – פארדו (לא לקפוץ. אני שידע שרבים מכירים אנשים / חברים עם שם משפחה כזה). אז אתה כן יהודי, קראתי לעברו. הוא התרומם מכיסאו כדי לבדוק האם באמת ראה שיש כיפה על ראשי ואמר – מה אתה לא יודע שהולכים לפי האימא???

חיך של ניצחון היה על פניו. סוף סוף המשגיח שעד היום שמע על הסיפורים ממני, ממש כמוכם, יכול היה גם הוא להתרגש בסיטואציה של מפגש עם עוד אחד מבני עמנו. הבטחתי לו שבעוד כמה דקות נזוז. הייתי חייב להתקשר לחבר שעבד איתי לפני יותר משני עשורים במכון המחקר של חברת כימיקלים לישראל ושמו ויקטור... פארדו. ויקטור נולד באתונה ועובד היום באל על באתונה.

שאלתי את ויקטור היכן נולדו הוריו? נכון, נישתתם – הם נולדו בלאריסה ומיכאליס (בעצם מיכאל) הוא לא אחר מאשר - בן דודו של אביו. שאלתי את ויקטור אם הוא מכיר את העיר ונעניתי בחיוב. שאלתי אותו היכן נמצא בית הכנסת? והוא ענה לי. שאלתי אותו היכן נמצא בית החיים של הקהילה? את התשובה ידעתי מראש – בטבורו של הפארק הציבורי אליו היה הולך אביו של מיכאליס בכל יום ראשון לעלות על קברה של אימו, בדיוק באותו גן אליו לקחה אימו של מיכאליס את בנה בכל יום ראשון לעלות על קברו של אביו...

הצעת ייעול לנוסעים לת"א -

אני מצל את העובדה שיש לי שני עמודים לסיפור, כדי להציע הצעה לנוסעים תדיר ברכבת לת"א וחזרה מתחנת עתלית. ראשית, זה מומלץ, למעט איחורים או תקלות שקורות מידי פעם, זה קל ונוח להגיע בזמן ובנוחות סבירים. כנסע מתמיד ברכבת, בימים שאינני בחו"ל, אני מגלה הרבה פעמים שלאותה רכבת יוצאים הרבה רכבים מהמשק ולחילופין, בחזרה הביתה בערב. ניתן לחסוך עלויות ולנסוע יחד הלך לתחנה, חזור ממנה או אפילו הלך וחזור.

אחרי שישבתי בכל הקרונות ברכבת וערכתי מחקר קטן ומעניין שתוצאותיו מתפרסמות כעת לראשונה... אני יושב בדרך כלל בקרון הדרומי של הרכבת. הגעתי למסגנה שבקרון הדרומי יש תמיד מקום, גם בהלך וגם בחזור. בכל אחד מימי השבוע ובלי קשר לשעת הנסיעה. בדרך כלל, אם אין סיבה מיוחדת, אני נוסע לת"א ברכבת של 08:37 מעתלית וחוזר ברכבת של 16:42 מת"א מרכז, אז אתם מוזמנים לשבת בקרון הדרומי וגם לתאם יציאה או חזרה משותפת למשק.

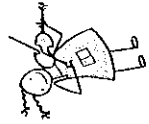
נסיעה טובה

הזרעים של היום הם הפרחים של מחר

משכית לאופר- רחבת גנים

בתחילת השנה פנו אליי בבקשה שאכתוב ל"בני", אציג את תפיסתי החינוכית, תוכניותי וכו'. סירבתי מתוך תפיסה שהנהחיל לי אחז ממנהלי בעבר - "עשה בטרם תדבר...". כעת לאחר התייצבותה של מערכת הגנים אני שמחה לכתוב מספר דברים.

לפני כחצי שנה נפלה בחלקי הזכות לשמש כרכזת גני הילדים בניר עציון, כשחלק מהילדים הם ילדיהם של מי שהיו חניכיי עת הייתי רכות הנוער במשק לפני כך וכך שנים...

לרמי, אמא לשלושה ילדים, תושבת זכרון עקב, עובדת סוציאלית בהשכלתי, בתפקידי האחרון ניהלתי את מחלקת המשפחה והגיל הרך במתנ"ס זכרון יעקב וכיום - מלבד עבודתי במשק - אני מרכות את תחום היהדות בית ספר הדמוקרטי החילוני-דתי "קשת" בזכרון יעקב.

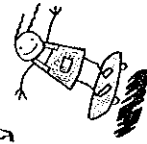
כפי שכתבתי שמחתי לקבל את התפקיד, זו היתה מעין סגירת מעגל מבחינתי, אולם עד מהרה הבחנתי שהצטרפתי למערכת בעיצומו של משבר שהתאפיין באובדן איומן הזורים, בחציית גבולות של אתיקה מקצועית ובעויבה מאסיבית של אנשי צוות מובילים ערב פתיחת שנת הלימודים. כיעז מרכזי שמתי לנגד עיניי לפתוח את שנת הלימודים כסדרה, להשיב את הסדר על כנו וכמובן לגייס צוות בבהילות. אודה, שהמשימה לא הייתה קלה לנוכח עוצמת הרגשות שלא התפוגגו מהשנה הקודמת וכן בגלל נורמות פסולות שהפריעו לתפקוד השותף, אולם אט אט הסדר שב על כנו ודברים החלו נבנים מחדש. היום אנו עוסקים בפיתוח הצוות והעשרתו וכל זה לא היה קורה ללא סיועה של ועדת חינוך והתרתמות הצוות למשימה.

היום, כשהורים מכל רחבי האזור מתדפקים על דלתנו ומבקשים להצטרף לגנים, כששביעות הרצון גבוהה, כשהילדים מרוצים וישנו דיאלוג עם ההורים (גם ביקורת רצויה בהחלט) ניתן לומר בהחלט שהיעד הראשוני הושג. כעת יש לתכנן את המשך פיתוחם של הגנים (על זה אפרט בפעם אחרת).

לאחר סקירה היסטורית קצרה זו כמה מילים על תפיסתי החינוכית שהיא בעיקרון פשוטה למדי ומבוססת על תיאוריה שהינה פרי פיתוחו של לורנס מלגוצ'י ומיושמת בעיר רג'י-אמיליה באיטליה ומכל העולם עולים לרגל ללמוד אותה.

תפיסתו החינוכית של מלגוצ'י הינה הומניסטית-מערכתית שייחודה חיבור בין הפרט לקהילה, בין הלומד לקבוצה ובין הלומד לתהליכי הלמידה. הגישה מושתתת גם על הגישה ההתפתחותית והגישה האקולוגית. בגישה זו מושם דגש על איכות היחסים בין ההורים הילדים והצוות החינוכי כשמושג המפתח הינו "פדגוגיה של יחסים". הטענה כי איכות המסגרת החינוכית היא תוצר של איכות היחסים המתפתחים בין כלל השותפים לאותה מסגרת. היחסים הם רב מימדיים ופועלים במקביל והם כוללים:

1. **יחסים אישיים ובין אישיים** - היחסים במסגרת החינוכית הם בין מחנכת-ילד, ילד-חברי הקבוצה, מחנכות בינו לבין עצמן, הורה מחנכת וכו'. בכל שלב עלינו לשאול את עצמנו איזו מערכת יחסים אנו רוצים לפתח על מנת ליצור מערכת חינוכית איכותית.

2. **יחסים עם המרחב הפיזי** - מבנה, ארגון סביבה חינוכית, בטיחות, עניין, אסטטיקה, ניקיון, סדר. יחסים מתחילים מהרגע בו נכנסים לגן.

3. **יחסים עם התכנים** - הנושאים שבהם זנים, עוסקים, לומדים וחווים. כל דבר שקורה במסגרת החינוכית מהווה הזדמנות לחקירה ולמידה - מעגל השנה, התחלפות העונות, שולחן ערוך לארוחה, אחות שנולדה או מלחמה - העניין כמובן מותנה בשלב ההתפתחות של הילדים.

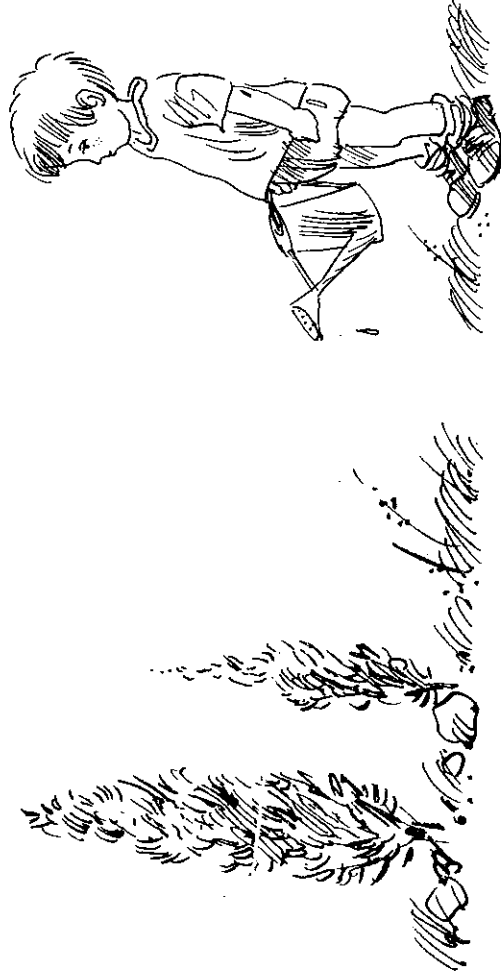
4. **יחסים עם ההקשר הסביבתי-התייחסות להקשר חברתי** תרבותי גיאוגרפי. אין אפשרות לנתק את המסגרות החינוכיות בקו נמצאים הגנים. בנוסף לכל אלה יש את ההקשר האישי של כל אחד מהילדים - מיקומו במשפחה, אופי הקשר שלו עם הוריו, בריאות פיזית ורגשית וכו'.

כדי שכל זה יתבצע ה"סוד" הוא **באיכות המחנכת** (ולא שיש לי בעיה עם מחנכים. הצטרפותם למערכת תתרום רבות לילדים אך כרגע זהו המצב). איכות המחנכת זו השורה התחתונה של עשייה חינוכית מכל סוג שהוא. ההון האנושי הוא הגורם שיכריע בעבודה החינוכית - אגב בכל גיל - גם באוניברסיטה. טיפוח הצוות, ליווי והדרכתו המקצועית, תמיכה גם ברגעי משבר אישיים, העשרתו, העצמתו, הפיכתו לשותף לתהליכי החשיבה וההתפתחות של המערכת, הקפדה על נורמות התנהלות ושפה אחידה, יצירת מבנה ערכי משותף במקביל ליעדים אישיים להתקדמות מקצועית, יצירת תחושת הערכה אישית וכבוד מול העשייה החינוכית.

אני מאמינה ויודעת שכל זה יביא בראש ובראשונה ליציבות המערכת וקידומה לטובת ילדינו.

אסיים בניחוח שט"ו בשבט הותר: " וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל... " (ויקרא יט, כג) אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: אף-על-פי שתמצאו אותה מלאה כל טוב, לא תאמרו: נשב ולא נטע, אלא הו זהירים בנטיעות, כשם שנכנסתם ומצאתם נטיעות שנטעו אחרים אף אתם היו נטעים לבניכם (ויקרא רבה כ"ה).

ואם האדם עץ השדה - אני מתחייבת להמשיך ולשמור על הנטיעות שנטעו הקודמים לי ולהמשיך ולהיות זהירה בנטיעות כי הזרעים של היום הם הפרחים של המחר.

כ"ג' שבט/תשס"ט

ותלמוד תורה כנגד כולם

בשעה טובה ומוצלחת סיימנו אתמול את מסכת קידושין.

שיעור הדף היומי "השני בניר עציון"

מתקיים כל ערב בשעה 21:00 בימים א-ה בפוליש.

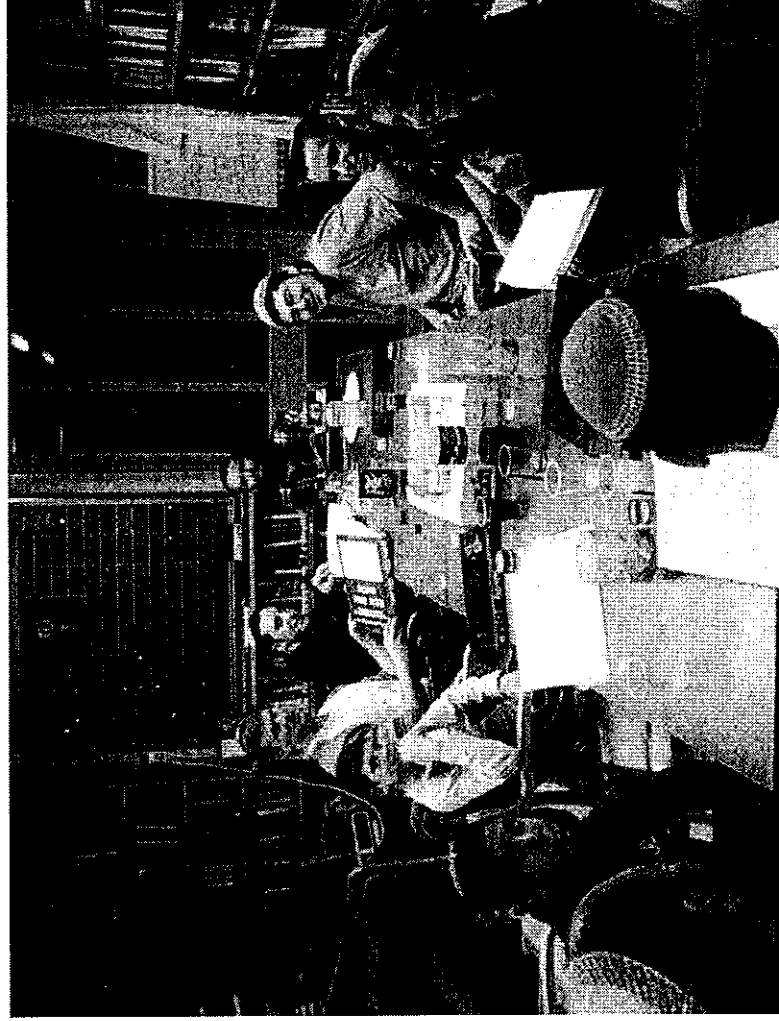
השיעור מתקיים בשעה מאוחרת על מנת לאפשר להורים צעירים עם ילדים להגיע לשיעור.

תודה רבה לשמעון וויצמן המלמד שלנו על הזמן היקר שהוא מקדיש לכולנו.

אנו מזמינים את כל הציבור לבוא ולחזק את השיעור.

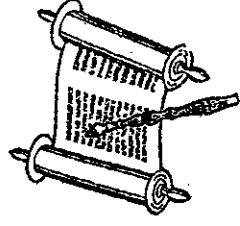
שנוכח להגדיל תורה ולהאדירה.

משתתפי השיעור.

נכתב ע"י

טל ליאון

מסע בעקבות שירת הל"ה

רחל, רונן ומוריה

ובכן, בשנה שעברה יצאו קבוצות שחף וכלנית למסע בעקבות שירת הל"ה וחזרו עם טראומת קור לא קלה. השנה החלטנו לנסות ולתקן טראומה זו ביחד עם קבוצת דקל, וכפי הנראה הצלחנו!

כיומיים לפני היציאה, כבר פירונו פתקים בחיבות, הזהרנו על קור כלבים השורר בהרי הגוש,

קנינו מצרכים לשוקו על בסיס שוקולד ואפילו עשינו 2 צ'ופרים!

בליל ד' שבט, מצויידיים בכל טוב ובהמון מצב רוח, יצאנו לדרך.

כשהגענו, התפלאנו לגלות שלא רק סניפי בני עקיבא שם, אלא אנשים מכל רחבי הארץ-מכונות, בתי ספר, חיילים וגם ואנשים פרטיים. היה מגניב לראות שאלפי אנשים צועדים בדרכם של 35 לוחמים גיבורים, שצעדו בדיוק את אותה הדרך לפני 60 שנה.

הקור של השנה לא היה כ"ג גרוע, וההליכה הייתה נעימה וכייפית.

תוך כדי הליכה רונן וזיבני סיפר לנו את סיפור השירה בקול, וכך יצא שלא רק אנחנו החכמנו, אלא גם כל הסובבים אותנו.

לקראת בוקר, הגענו למרגלות גבעת הקרב. היינו עייפים ותשושים, אך לבסוף כולם בלי יוצא מן הכלל טיפסו במעלה ההר הגבוה והתלול.

טקס סיום לא היה, אבל תפילת שחרית בזריחה ושוקו חם ומפנק על בסיס שוקולד היה גם היה!

חזרנו למשק עייפים אך בעיקר מרוצים.

את כל הנ"ל הבאנו לפניכם בשביל לשתף אתכם בהרגשה מאוד חזקה של גאווה לאומית ואחדות.

במקום בו לפני 60 שנה, הלכו מספר כה מועט של אנשים בחירוף נפש כדי להגן על אדמותיה של הארץ שהיתה בחיטוליה,

צועדים כיום אלפי אנשים בגאווה יהודית ובכיטחון.

צועדים ביחד, משלל גוני האוכלוסייה במטרה משותפת של הנצחה וזיכרון לדורות הבאים.

נסיים בקריאה קולנית לכל קבוצת דקל התותחים-

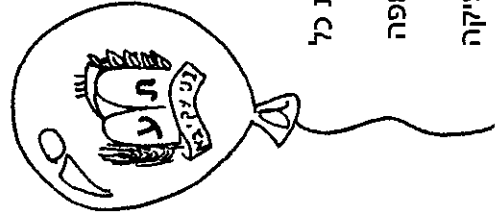
ניר עציוווווווו!!!

חסרה לנו מאוד רחלי שהיתה בסימניון קומריות של הקיבוץ הדתי (שאגב, היה טוב מאוד) ולא השתתפה עימנו במאורע זה.

דבר הקומזביריות

משק יקר!

"כל זמן מאיר בתכונתו" .. (הרב קוק)

בכל זמן יש את היחודיות שלו, ואת הכוחות המיוחדים שבו, אנו צריכים לנסות לחוות כל תקופה בצורה מלאה. ואכן עד עתה עברנו תקופה עמוסה וגדושה בחוויות.

רצינו לכתוב סקירה כללית על הנעשה בסניף ועל פעילותו של הנוער במשק מהתקופה שאחרי חודש אירגון.

כן, הרבה מים עברו בנחל בוסתן (?) מאז הפעם האחרונה שכתבנו.. מאז רחל הספיקה לטוס לקנדה (משפחה) ולחזור הישר לטיול חנוכה משק, במדבר יהודה, שהיה כייף ממש- למרות הרוחות העזות והחול שעף לנו המון לעיניים- טיפסנו בנחל פרס מישיש ועד תינוק (אפילו ש, שלא הסכים לזוז מעל כתפי חלי, וצורת, התינוקת של איילי עשו את זה).

חגגנו מסיבת חנוכה סניפית, בה חולק הסניף ל-2 קבוצות שהתחרו ביניהן בתחנות שונות- פיצוחים, משימות, חידות ותחרות כובי נרות והמנצחים קיבלו דמי חנוכה משוקולד וסוכריות (ולבסוף גם כל השאר...)

בנוסף התקיימה מסיבת חנוכה לנוער, (שנדחתה עקב פתיחת החזית בדרום), במסיבה היו משימות בסגנון "סוף הדרך" שבסופו יצאו לביבות טעימות ומלאות שמן...ושיפית המועדון לחבר לאחר טיגון מלא עשן. תודה רבה לכל העוסקים במלאכה! צוות השופטים ☺

בעקבות המלחמה אורגנו אמירת תהילים, כמעט יום ביומו, עם ילדי הסניף וגם הנוער שהרגיש חובה להצטרף למאמץ. הילדים כתבו שליטים לחיילים ומכתבים מחזקים לילדים היושבים במקלטים, בנוסף אספנו ממתקים משפחות במשק לחבילות שנארזו ונשלחו למקלטים בדרום.

אגב, לא אגבי במיוחד- היה מדהים לראות את השתתפותם של כל אנשי המשק במאמץ המלחמתי- מההתלהבות וההשקעה בקניית המצרכים לחלוקה ועד לפתיחת חמ"ל פלאפל בדרום...
...

בפעולת ערב שבת לנוער העבירו אלעד לוביץ' ושבת אחרין, אלעד בן דרור, על "טוהר הנשק", המוסר היהודי במצב מלחמה ודילמות שנוצרות במצב כזה.

החורף בעיצומו והשבטות קצרות, לכן בתקופה האחרונה המפקד הוקדם לאחר תפילת מנחה (13:30) כדי שזמן המנוחה יהיה רצוף ושנספיק לאכול סעודה שלישית...

בט"ו בשבט- הסניף יצא לנטיעות. קבוצות סהר, איתן ולביא נטעו עצים ליד השעשועים וקבוצת דקל נטעו עצי פרי ליד הרפת- החבר'ה נהנו מאוד!!!

לאחר מכן, ירדנו לסניף וצוות המדריכים הפעיל תחנות בהן הילדים יצרו עץ חרוזים, ראש דשא והתחרו בחידון טבע. בנוסף התקיימה תחנה בה הילדים הכינו פרח העשוי פירות יבשים שאח"כ חולק בברכת החג לכל משפחות המשק.

לנוער- התקיים בערב, סדר ט"ו בשבט בנוסח "ט"ו BE יהודי" חגי ואנחנו חשבנו על סדר שיהיה קשור לאהבת עם ישראל, לכלל והפרט- כיהודי. עפ"י זה בנינו סדר שבו כל מאכל התקשר למסר בנושא. קראנו, למדנו, וכמובן- אכלנו. היה מצחיק וכיייף!

חודש אדר בפתח, ועדיין כלנו מחפשים פה את החורף... יש מחסור חמור במים והאדמה משועת לגשם, לכן, ביום רביעי התקיימה תפילת גשמים שהרב סוראני אירגן במשק. ב"ה היה טוב מאוד.

באחד מהישיב"צים (ישיבות צוות) שלנו, חשבנו איזה דברים כדאי לחדש או להעלות בסניף שלנו. אחד הדברים שעלו הוא עיתון סניפי שייצא בערך פעם בחודש ויהיה בנוי בעיקר מתוצרי הילדים. הרעיון הוא לתת במה לילדים ולתת ביטוי לכל העולה על רוחם (כמובן שבסיטון הנדרש...). וכדי שיהיה להם משהו שהם יוצרים בעצמם ולתת להם יכולת לראות את התוצאות ולהנות מהן! סך הכל העיתון באמת תלוי בשיתוף פעולה של הילדים, אז אנו מבקשים ממכם כהורים, הגורם המשפיע, שתכוננו ותעודדו את הילדים לכתובה, יצירה, ציור וכ"ו, כדי שהרעיון ימשיך להתקיים ולהיות- ולא יהיה חד פעמי.. (כמו שקורה לרוב...). הצוות פתוח לעוד הצעות ורעיונות לעשייה ויצירה. העלון הראשון ייצא בע"ה בשבת שאחרי ר"ח אדר.

בצוות ההדרכה חלו שינויים- כרמל רסל יצא לפני זמן מה מההדרכה. לאחר שהדריך את קבוצת לביא כמעט שנה. זה המקום להודות לו, בשמנו ובשם צוות ההדרכה וכל החניכים על שתרם רבות לעשייה בסניף. (ממילוי רשימת מטלות טכניות בזו אחר זו ועד לקשר מיוחד עם חניכים שבטוחות אנו שיימשך...). במקומו נכנסו להדרכת הקבוצה, נטע פרידמן ואור יעקובי בפעולת פתיחה שווה במיוחד במנל' עם "על האש". נאחל להם בהצלחה בדרכם החדשה בהדרכה.

שבעה שעבר, (חמישי, שישי, שבת) התקיים סמינריון לצוות המדריכים, הסמינריון היה רק למדריכי ניר עציון ובמקום הסמינריון הכללי של בני עקיבא שאילוי המדריכים לא רצו לצאת הרבה מחשבה הושקעה בו ולמרות שנדחה- ב"ה היה טוב ונהגנו מאוד (תכלס- תשאלו את המדריכים עצמם איך היה, הם יענו על השאלה הזאת הכי טוב, מה שבטוח שלנו היה ממש כיף אחרי הכל!) בהתחלה חשבנו שמטרתו תהיה להקנות כלים למדריכים מבחינה טכנית בהדרכה- העברת פעולות, מתודות, שפת גוף ותקשורת- אבל לאחר שהתייעצנו עם צוות המחוז (מחוז חיפה- בני"ע) שינינו כיוון והתמקדנו יותר בהעצמת המדריך מבחינה אישית ורק אח"כ מבחינת תפקידו כמדריך. תודה רבה לגלית לייבוביץ' על השיחה המרתקת והמרגשת! העלית בנו נקודות חשובה חדשות.

אין ספק שגם השבת אצל רחל בכיתה בבר יוחאי הייתה חוויה מיוחדת ומרוממת שתרמה הרבה לאווירה הטובה שהייתה! ובהזדמנות זו- אנו רוצות להגיד המון תודה למדריכים על ההשקעה ועל הפרגון!!

במים אלו, קבוצת לביא עוברת מערך קבוצתי (שהאמת החל כבר לפני הרבה זמן...) הבנוי על חשיבות כלל עם ישראל (קבלת השונה, אחדות, אהבת כל יהודי וכו') שבסופו תהיינה שבתות אירוח של קיבוצים חילוניים, במסגרת גיל מצווה. בשבת הקרובה - יתארכו ילדי מושב חירות בהמשך תהיה שבת בה נארח את ילדי קיבוץ כברי. בתקווה להנאה ושיתוף פעולה של כל המשק כמארח, וזאת כדי שהילדים המתארחים ירגישו כאן טוב ובנוח.

בעזרת ה' מתוכננת יציאה מחוץ למשק לכל קבוצה לפעילות כטיפות. קבוצת איתן יצאה עם המדריכים ביום שני הזה לבאולינג בקניון חיפה, הילדים והמדריכים נהנו מאוד!!

נא לשים לב !! שוק יד שניה!!

אנחנו יודעות שעוד לא פורים, בכל זאת, אנחנו כבר עכשיו מבקשות להתכונן לשוק יד שניה המסורתי שיתקיים בע"ה ביום העצמאות. רק שיהיה בתודעה לא לרוקן חפצים נושנים / חדשים שלא בשימוש, מגדול ועד קטן, מכלי ועד גרב.. יש לכל שימוש!! כל זאת, בתקווה שהמבחר בשוק יהיה גדול. כל הרווח מהשוק מטרנו לצדקה.

השנה, החלטנו להדק את הקשר עם בני עקיבא ועם "הקיבוץ הדתי", בהתאם לכך נעשות פעולות שתורמות לחיזוק הקשר, כדוגמת: ימי עיון למדריכים, השתתפות שלנו בימי עיון של הקומנריות וביקורים שלנו במחוז במרכז הדרכה- לאיסוף, חידוש החומר והרעיונות, ולגלות יותר מעורבות בנעשה בבב"ע. בנוסף, "הקיבוץ הדתי" איגד את כל הקומנריות המשתייכות לתנועה וקיים סמינריון בקיבוץ סעד, נסענו עד לשם ונציג הקיבוץ הדתי התפעלו והתלהבו שניר עציון כבר "על המפה". (וגם קיבלנו שתיל נרקיסים..☺)

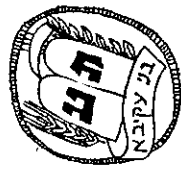
חודש אדר בפתח!! וכולנו במתח...!

היכנו להשכמה המסורתית בר"ח אדר! (אנחנו בכוונה מודיעות כדי שתהיו מוכנים כבר עם כוס קפה) ושוק הפורים הקרב ובא!! בעזרת ה', מחכה לנו חודש מלא כייף ושמחה, נשמח שתשתפו פעולה ותרקדו עימנו ברחבי המשק. (ולא תייבשו..)

שנזכה לשמחה אמיתית ורק טוב!!

רחל ורחל.

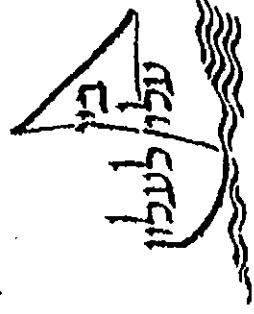

ולמה זכו אילנות לראש השנה
המיוחד לעצמם?

ראו שניתן ראש השנה לבני אדם, פאו
ואמרו: פתוב פתורה יפי האדם עם השדה!
נמשל אדם לאץ ואץ לאדם. ואם פה, מה
אדם יש לו ראש השנה, אף אין פה הוא
שוקיה לו ראש השנה. ובינו שדיפרו אילנות
דברים של פעם נתקבלו דבריהם. אמרו
להם: פאזיה חודש נקבע ראש השנה שלכם?
השיבו אילנות: פיון שאנו צריכים למים
קבעוהו בשבט שמזלו דלי.

(הימן הירושלמי)

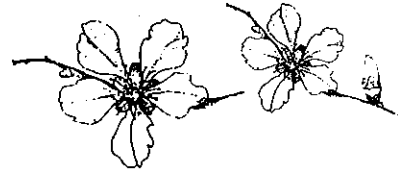
“לכו שיר אחרי אפחמה
 הוא תמיד מוכיח לי תקווה.
 הוא מחכה – אפואה כבר חלף
 לכו שיר שאה אחרי האפחמה...”

המלחמה בעזה, שזכתה לשם פיוטי- מבצע "עופרת יצוקה", הסתיימה ואהובינו שבו הביתה בשלום. אם אכן נגיע להפסקת אש מוסדרת וגלעד שליט יחזור בריא ושלם נוכל לשיר לשיר הדידה ותקווה. המלחמה בדרום רחוקה מאיתנו אך ליבנו היה עם חיילי צה"ל וביניהם בנינו וחברינו ועם תושבי הדרום. הילדים אספו ממתקים לילדים שם, ושלחו חבילות לחיילים.

מפעל "אוכל ביתי" יום והוציא לפועל בהתנדבות ארבעה מבצעי הסעדה לחיילים בבסיסי הדרום ובבסיסי חיל האוויר בצפון הארץ. חברים ובני נוער הצטרפו לצוות המפעל והוכיחו את נכונות הביסוי "הצבא צועד על קיבתו". פגישות מרגשות החקיימו במהלך המבצעים אלה עם בניים וחברים מגויסים ואף איחודי משפחות: הורים ובנים, אחים וגם בני זוג. המבצע, שעליו פיקד יוסי עזן, התקבל בהתלהבות על ידי החיילים הרעבים וזכה לכיסוי נרחב ואוהד באמצעי התקשורת.

כמו כן תרמו חברי ניר עציץ מכספם הפרטי על מנת להקים פינות להכנת מזון "על האש" בבסיסי צה"ל. יישר כוח לכולם!

שתי מצרכות פחיתות אפילו אפילו האמון. האמון.
 המחירות אפואה האזרות חוף הכרמל לכה כרמל אפוא, ראש האפואה
 האמון, אפואה תושבי ניר עציץ ולכך 81% מקפואות המחירות. אפוא
 הקפואות ניתנו אפואה אפוא קפואה.
 קפואה ספואה הקפואות אפואה נפואה כרמל אפוא אפואה נוספת ואפואה אפואה
 אפואה אפואה רכבה.

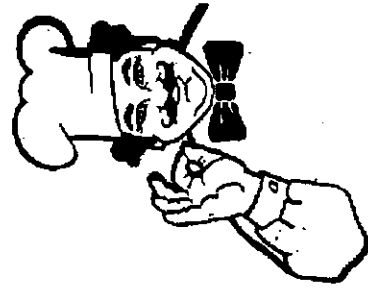
בבחירות לכנסת שהתקיימו בשבוע שעבר לא נרשמה תמימות דעים דומה. בקלפי בניד נעצין מצביעים גם תושבי ימין אודד וחלק מתושבי הכפר הערבי עין- חוד ועל כן התפרזו הקולות בין מפלגות רבות. עם זאת, כצפוי, ניתנו דוב הקולות לספולגת "הבית היהודי" ול"איחוד האומי". כולנו מצפים להתבשר בקרוב, איזו מספלה תוכל לקום ולתפקד לאחר התסבוכת שנוצרה בצמרת.

ט"ו בשבט צוין על ידי חברת הילדים בנטיעות ובמסיבה. החברים הזמנו על ידי משפחת בן- ארי לחגוג את כלולות ילדיהם בארוחה במלון ובשמיעת הרצאה בנושא "זוגיות ומיניות בטבע". מרים בן סירא הזמינה את החברות ל"סעודת אמנים" במטרה להגיע למאה אמירות "אמן" תוך איחולים לפרנסה טובה, רפואה שלימה, זיווג ופריזן.

בשבוע הבא יחול ראש חודש אדר וצולילי "מש.. מש... משנכנס אדר מרבים בשמחה" ישמעו וישמחו את הילדים.

עוד שלוש חתונות של בני משק צפיות כחודשים הקרובים. ברכות חמות לענת בלכמן ונתנאל, לדביר מאור והדר וליואב קדר דרפנה. בסימן טוב ובמזל טוב.

1000 9000 1000

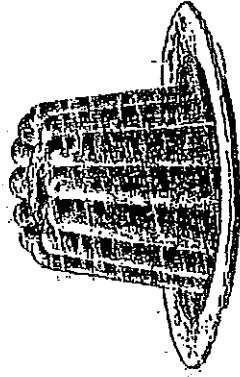
מטבח
מטבח

עוגת פירות לט"ו בשבט

אמנם ט"ו בשבט כבר מאחורינו אך העוגה טעימה גם בשאר ימות השנה.

הבנית אינגליש קייק – למלא בפירות יבשים שלמים: משמשים, שזיפים, תמרים, תאנים, אגוזים למיניהם צימוקים (לא לשכות להוציא את הגלעינים). עד 3/4 הבנית.

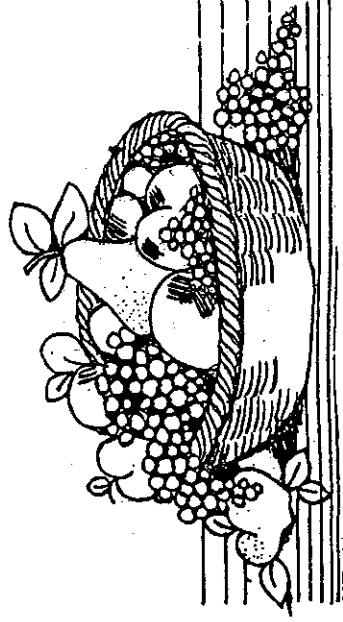
להעביר לקערה.

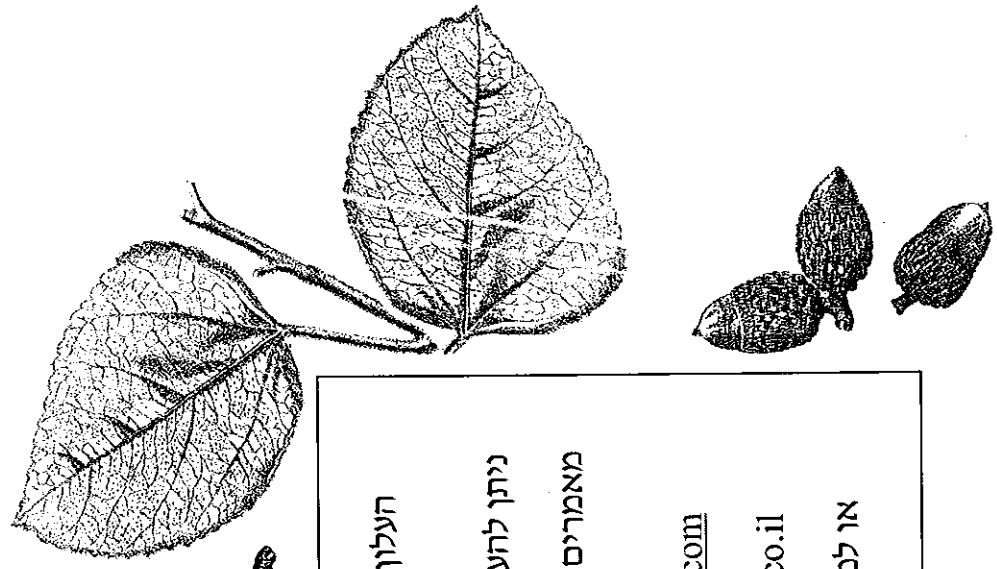

להוסיף: 1 כוס קמח
1/2 כוס סוכר
3 ביצים.

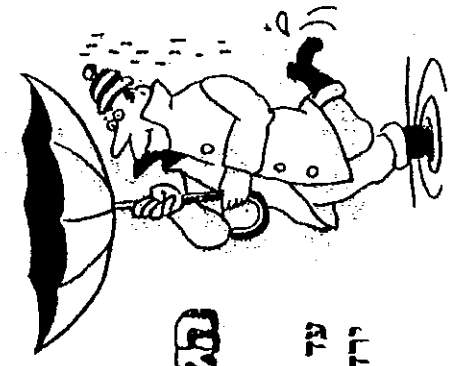
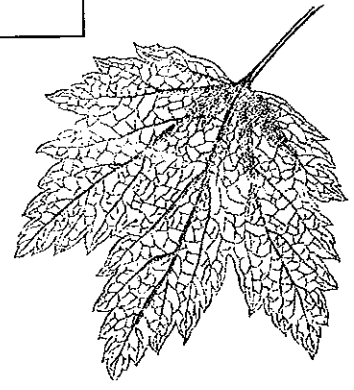
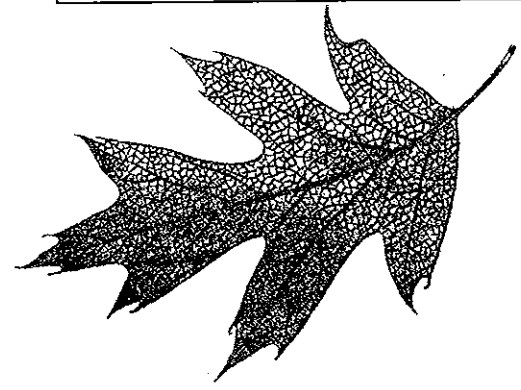
לערבב הכל ולהחזיר לתבנית
לאפות בתנור.
לפרוס לפרוסות דקות בסכין חד.

בתאבון.

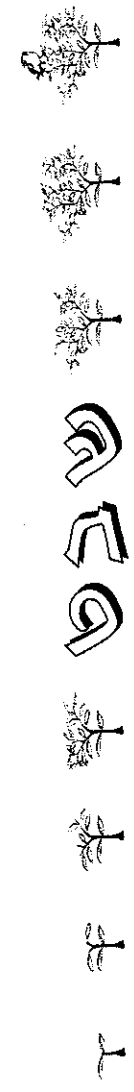

העלון הבא יצא בתחילת ניסן
 27.3.09
 ניתן להעביר חומר כתוב עד ל- 22.3
 מאמרים (רצוי מודפסים) יש לשלוח
 לכתובת:
banirezion@walla.com
niraron@nir-ezion.co.il
 או למסור לחברות המערכת

תגשם

עד לסגירת הגליון
 ירדו אצלנו 325 מ"מ.

גדול כבודו נושעתך הור ודור תשורה עליו : ויהי
הוא מיד מ'ז בשבת לזכר
בעל המדה ניסים יל. ונסופתה
בא סדר הזלקת ער הנכרה
פדי שלא בא כפי נספד לפראה
והפלה לשבת שקלים. ושנת
זכור ותקון שעת פורים .

פרי עץ הדר

ספר

הוא מיד מ'ז בשבת לזכר
בעל המדה ניסים יל. ונסופתה
בא סדר הזלקת ער הנכרה
פדי שלא בא כפי נספד לפראה
והפלה לשבת שקלים. ושנת
זכור ותקון שעת פורים .

נדפס

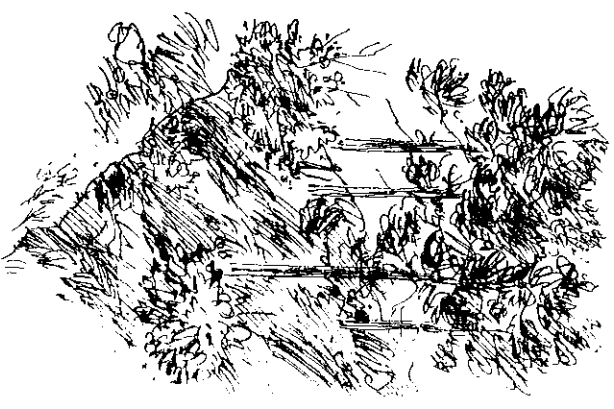
בוניציאה

לגות הילי הנעים יצחק בן הנזיר המרוסם
במה נר פואד יצ"ו.

הכופים כשני כתי הרפס
בואנדינה ווידאפוינה
שנת יהי שמו לעולם לפק.

Nella Stamp. Bragadina Con Licen. de Supe.

ומלכס לאוהביו אל ואפק יאלי

תעש נובט

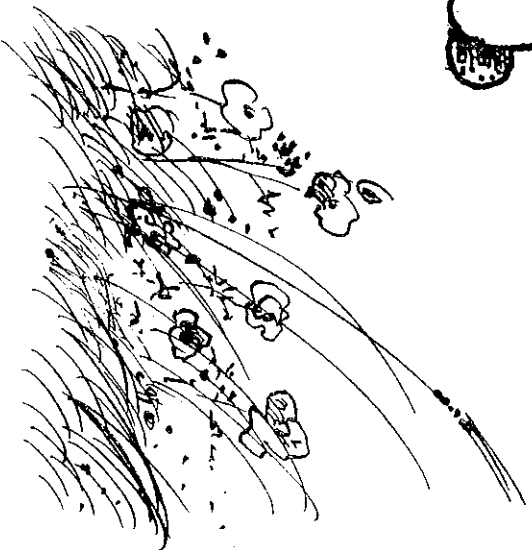
הילום שמעתך בשדה
איך תעש נובט;
דעמה ואין רוח.
עלה לא רויש.

רק פשמים פין תכלת רעב
צוהקת תעמשי פצחוק של זחב.

פתאם ראינתי : הדינכים זעים.
החש של אלה.

הנגון פלי קליים . . . . .
והקן וקיק. וציריץ של צפור
דנכים
עוליים.

זרובבל גלעד .

נמנד השער של תיקון טיי בשבט. נדפס בינעיה 1762
מאוסף פרופסור גרשום שלום בספרייה הלאומית